

פקודת המכס [נוסח חדש]

מס'ים – מכס

מס'ים – בלו

תוכן ענינים

9	Go	פרק ראשון: מבוא	
9	Go	הגדרות	סעיף 1
10	Go	חובה להשיב תשובות ולמסור תעודות	סעיף 2
10	Go	פרק שני: מינהל	
10	Go	תפקידי המנהל	סעיף 3
10	Go	אצילת סמכויות	סעיף 4
10	Go	דגל המכס	סעיף 5
10	Go	קביעת נמלים, שדות תעופה וכו'	סעיף 6
10	Go	סידורים ברציפים	סעיף 7
10	Go	הצהרה בפני מי	סעיף 8
10	Go	ימי עבודה ושעות עבודה	סעיף 10
11	Go	שכר שעות נוספות	סעיף 11
11	Go	סבלים ואגרות סבלות	סעיף 12
11	Go	אגרות השגחה	סעיף 13
11	Go	פרק שלישי: פיקוח, בדיקה, רישום וערובה	
11	Go	הפיקוח על טובין	סעיף 14
11	Go	טובין בכלי שיט הנתונים לפיקוח המכס	סעיף 15
11	Go	זכות בדיקה	סעיף 16
11	Go	הובלת טובין והפקדתם על חשבון בעליהם	סעיף 17
11	Go	דין אדם שבידו שטר מסירה כדין בעל הטובין או מורשהו	סעיף 18
11	Go	פתיחת אריזות במעמד פודה הטובין	סעיף 19
11	Go	סימונן ומספרן של אריזות	סעיף 20
12	Go	טובין שנפרקו לכאורה במצב רע	סעיף 21
12	Go	אין לנגוע בטובין הנתונים לפיקוח	סעיף 22
12	Go	אין תביעת פיצויים על הפסד אלא אם היה במזיד	סעיף 23
12	Go	רשומן	סעיף 24
12	Go	רשות להגיש רשומן מיוחד	סעיף 26
12	Go	חובת מגיש רשומן להשיב על שאלות	סעיף 27
12	Go	התרת הרשומן	סעיף 28
12	Go	יש לטפל בטובין לפי הרשומן	סעיף 29
12	Go	מטען אישי של נוסעים	סעיף 30
12	Go	חובת מתן הצהרה	סעיף 30א
12	Go	זכות לדרוש ערובה	סעיף 31
12	Go	מותר ליתן ערובה כללית	סעיף 33
12	Go	חילוטו של ערבון כסף	סעיף 34
12	Go	ערובה חדשה	סעיף 35
12	Go	כוחה של ערובה	סעיף 36

13	Go	מתן היתר טובין	סעיף 37
13	Go	המיובאים בדואר	סעיף 38
13	Go	הנהל בחבילות דואר	סעיף 39
13	Go	תשלום מכס על ידי אדם אחר	סעיף 39א
13	Go	פרק רביעי: ייבוא טובין	
13	Go	סימן א': יבוא אסור ויבוא מוגבל	
13	Go	סמכות לאסור יבוא	סעיף 40
13	Go	יבוא אסור	סעיף 41
13	Go	טובין אסורים	סעיף 42
13	Go	יבוא מוגבל	סעיף 43
13	Go	טובין שייבואם אסור ונשגרו למקום מחוץ לישראל	סעיף 44
13	Go	סימן ב': ייבוא בדרך הים	
13	Go	ייבוא טובין דרך הים	סעיף 45
14	Go	חובת אניה להיכנס לנמל	סעיף 46
14	Go	חובת אניה להיענות לקריאה	סעיף 47
14	Go	חובת אניה לעצור בתחנת מעלה	סעיף 48
14	Go	הקלות לעליה אל אניה	סעיף 49
14	Go	חובת אניה למהר למקום הפריקה	סעיף 50
14	Go	אין להשיט אניה בלי רשות	סעיף 51
14	Go	הגבלת העליה אל אניה	סעיף 52
14	Go	סימן ג': תסקיר על המטען	
14	Go	תסקיר על מטען האנייה	סעיף 53
14	Go	תיקון מצהר	סעיף 54
14	Go	קברניט אנייה שנטרפה חייב בתסקיר	סעיף 55
14	Go	סימן ד': פריקה והנחת	
14	Go	פירוק הצובר	סעיף 56
14	Go	הסרת טובין מאנייה	סעיף 57
15	Go	חובה להפקיד טובין	סעיף 58
15	Go	אריזה חוזרת ברציף	סעיף 59
15	Go	תקנות למניעת צפיפות	סעיף 60
15	Go	חובה לפרט הנימוקים להפסקת הפריקה וכו'	סעיף 61
15	Go	סימן ה': רשמונות	
15	Go	סוגי הרשמונות	סעיף 62
15	Go	רשמון ארעי	סעיף 63
15	Go	רשמון מוגמר	סעיף 64
15	Go	התרת הרשמון	סעיף 65
15	Go	סימן ו': ייבוא שלא בדרך הים	
15	Go	ייבוא טובין שלא בדרך הים	סעיף 66
16	Go	חובת הצהרה על טובין המובלים לא בדרך הים	סעיף 67
16	Go	פרק חמישי: החסנת טובין	
16	Go	סימן א': מחסנים רשויים	
16	Go	טובין חבי מכס מותר להחסין	סעיף 68
16	Go	מחסנים לסוגיהם	סעיף 69
16	Go	תקופתו של רשיון מחסן	סעיף 70
16	Go	כוחה של הממשלה לבטל רשיון	סעיף 71
16	Go	תוצאות ביטולו של רשיון	סעיף 72
16	Go	פקיד המכס יערוך רשימת טובין שהונחתו להחסנה	סעיף 73
16	Go	גמר ההחסנה	סעיף 74
16	Go	סילוק טובין למחסן על ידי גובה המכס	סעיף 75

16	Go	אריזה שבה יש להפקיד טובין	76	סעיף
16	Go	חובותיו של בעל רשיון	77	סעיף
17	Go	פתיחת מחסן	78	סעיף
17	Go	לפקיד המכס רשות גישה למחסן	79	סעיף
17	Go	רשות לשוב ולמדוד ולשקול טובין	80	סעיף
17	Go	המכס על טובין מוחסנים ישולם תוך שנה	81	סעיף
17	Go	גובה מכס רשאי לצוות על סילוק טובין למחסן כללי	82	סעיף
17	Go	חובתו של בעל רשיון	83	סעיף
17	Go	חסר בטובין מוחסנים	84	סעיף
17	Go	הוצאת טובין לשם הצגה	85	סעיף
17	Go	דוגמאות מטובין מוחסנים	86	סעיף
17	Go	טיפול בטובין כשהם במחסן	87	סעיף
17	Go	הערכה שנית של טובין מוחסנים	88	סעיף
17	Go	טובין שאינם שווים במכס החל עליהם	89	סעיף
18	Go	טובין העלולים להתלקח או להתפוצץ	90	סעיף
18	Go	רשומן על טובין מוחסנים	91	סעיף
18	Go	המנהל רשאי לוותר על מכס של טובין מוחסנים שאבדו או שהושמדו	92	סעיף
18	Go	טובין מוחסנים שאבדו או הושמדו בעת מסירה או טעינה	93	סעיף
18	Go	החסנה להלכה	94	סעיף
18	Go	סימן ב': מחסני המכס		
18	Go	מחסני המכס	95	סעיף
18	Go	מותר להפוך מחסן רשוי למחסן מכס	96	סעיף
18	Go	זמן תשלום האגרה	97	סעיף
18	Go	סמכות למכור	98	סעיף
18	Go	תשלום היטלים	99	סעיף
18	Go	פרק ששי: ייצוא טובין		
18	Go	סימן א': יצוא אסור ויצוא מוגבל		
18	Go	סמכות לאסור יצוא	100	סעיף
19	Go	יצוא אסור	101	סעיף
19	Go	יצוא מוגבל	102	סעיף
19	Go	סימן ב': סדרי ייצוא		
19	Go	רישום ליצוא	103	סעיף
19	Go	טובין שנעצרו ממשלוח	104	סעיף
19	Go	תעודות וערובות	105	סעיף
19	Go	קיבולו של כלי שיט בטובי יצוא מסויימים	106	סעיף
19	Go	טובין חייבים בטעינה מרציף או ממקום מאושר	107	סעיף
19	Go	יצוא בדרך היבשה או האויר	108	סעיף
19	Go	תעודת מפדה	109	סעיף
19	Go	קנס בעד הפלגה שרירותית	110	סעיף
19	Go	דרישות שיש למלאותן לפני קבלת תעודת המפדה	111	סעיף
19	Go	מסירת מצהר	112	סעיף
19	Go	טעינת טובין שלא פורטו	113	סעיף
19	Go	תיקון מצהר יציאה	114	סעיף
20	Go	תנאים לפדיה	115	סעיף
20	Go	יש לעצור את האניה בתחנת המעלה הנכונה	116	סעיף
20	Go	הקברניט חייב הסבר על טובין חסרים	117	סעיף
20	Go	איסור על פריקת טובי יצוא שלא ברשות	118	סעיף
20	Go	תעודת הנחת	119	סעיף
20	Go	פרק שביעי: צידת אניה		

פקודת המכס [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

20	Go	השימוש בצידת אניה	סעיף 120
20	Go	הנחת צידת אניה	סעיף 121
20	Go	צידת אניה חתומה	סעיף 122
20	Go	עודפי צידת אניה מותר להנחית ברשות	סעיף 123
20	Go	פרק שמיני: תשלומי מכס	
20	Go	הזמן הקובע לגבי שיעור המכס	סעיף 124
20	Go	משקלות ומידות	סעיף 125
20	Go	המכס לפי חישוב יחסי	סעיף 126
20	Go	מתי המכס לפי הכמות הגדולה יותר	סעיף 127
21	Go	הגדרות ופרשנות	סעיף 129
22	Go	דרכי קביעת ערכם של טובין מוערכים	סעיף 130
22	Go	קביעת ערכם של טובין שחלפה שנה מעת ייבואם	סעיף 131
22	Go	ערך עסקה	סעיף 132
23	Go	התוספות למחיר העסקה לעניין קביעת ערך העסקה	סעיף 133
24	Go	ערך עסקה שבה נרכשו טובין זהים	סעיף 133א
24	Go	ערך עסקה שבה נרכשו טובין דומים	סעיף 133ב
24	Go	כללים לקביעת ערך עסקה של טובין זהים או דומים	סעיף 133ג
24	Go	קביעת ערך טובין על פי מחיר מכירה בישראל	סעיף 133ד
25	Go	קביעת ערך מחושב	סעיף 133ה
25	Go	קביעת ערך במקרים אחרים	סעיף 133ו
26	Go	מסירת פירוט חשבון ליבואן	סעיף 133ח
26	Go	תחולה לגבי טובין שיובאו לשימוש מסחרי	סעיף 133ט
26	Go	סמכות המנהל להתקין תקנות לצורך הערכה	סעיף 134
26	Go	ערך טובין שיובאו לשימוש עצמי	סעיף 134א
26	Go	שיעור המכס על חלק מן השלם	סעיף 136
26	Go	מדידה לצורך חישוב המכס	סעיף 138
26	Go	ערכם של טובין שנמכרו על ידי רשות המכס	סעיף 139
26	Go	תשלום המכס על טובין שנכללו בתסקיר ולא הוצגו	סעיף 140
26	Go	עשייה בטובין שיובאו כשהם פטורים ממכס	סעיף 141
27	Go	דוגמאות	סעיף 142
27	Go	שינוי בהסכם אגב שינוי במכס	סעיף 143
27	Go	מועד ייבואם של טובין	סעיף 144
27	Go	ניכוי המכס	סעיף 145
27	Go	מסירת חשבון מכר עם הרשומן	סעיף 146
27	Go	המרת מטבע חוץ לצורך הערכה	סעיף 148
27	Go	המנהל רשאי ליטול טובין בתשלום ערכם המוצהר או ליטול מכס בעין	סעיף 149
28	Go	החזרת מכס ששולם	סעיף 150
28	Go	אין החזרה עקב שינוי מכס	סעיף 152
28	Go	תשלומים על טובין שחזרו ויובאו לישראל	סעיף 153
28	Go	סכסוך בנוגע לתשלום המכס	סעיף 154
29	Go	פרק תשיעי: הישבון וכניסה זמנית	
29	Go	הישבון בטובין שלא חל בהם תהליך ייצור	סעיף 156
29	Go	הישבון מיוחד על רכב שיובא על ידי תייר	סעיף 157
29	Go	תביעות הישבון	סעיף 158
29	Go	הצהרת התובע הישבון	סעיף 159
29	Go	הישבון בטובין שחל בהם תהליך ייצור	סעיף 160
29	Go	דין טובין שהותר עליהם הישבון	סעיף 160ב
30	Go	החלפת טובין שהותר עליהם הישבון	סעיף 160ג

פקודת המכס [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

30	Go	הגבלה לתשלום תביעת הישבון	סעיף 161
30	Go	הכנסת טובין בלא תשלום מכס	סעיף 162
30	Go	אי התרת רשימון	סעיף 162א
30	Go	תקנות	סעיף 162ב
30	Go	ענשים ועבירה על תקנות	סעיף 162ג
30	Go	פרק עשירי: סחר החוף	
30	Go	אניות חוף	סעיף 163
30	Go	אניית חוף לא תוטען בים ולא תסטה מקו מסעה	סעיף 164
31	Go	בעל אניה רשאי למסור תסקיר	סעיף 165
31	Go	פרטים על המטען	סעיף 166
31	Go	הסדר סחר החוף	סעיף 167
31	Go	פרק אחד עשר: סוכנים	
31	Go	סוכנים מורשים	סעיף 168
31	Go	יש להראות הרשאה	סעיף 169
31	Go	פרק שנים עשר: סמכויותיהם של פקידי-מכס	
31	Go	סמכותם של פקידי מכס לגבי אניה שלא נעצרה לפי הדרישה	סעיף 172
31	Go	פקידי מכס רשאים לעלות לאניה המשוטטת ליד החוף	סעיף 173
31	Go	סמכות לבדוק טובין	סעיף 174
31	Go	הסמכות לעלות אל אניה ולחפש בה	סעיף 175
31	Go	עליה אל אניה	סעיף 176
31	Go	חיפוש	סעיף 177
31	Go	חסימת טובין	סעיף 178
32	Go	אסור לשבור חותמות וכיוצא בהן כשהטובין נתונים לפיקוח רשות המכס	סעיף 179
32	Go	אסור לשבור חותמות וכיוצא בהן באניה שבנמל בישראל המיועדת לנמל אחר בה	סעיף 180
32	Go	פקיד מכס רשאי לסייר	סעיף 181
32	Go	כלי שיט שבשירות מותר לקשור בכל מקום	סעיף 182
32	Go	הרשות לחקור נוסע	סעיף 183
32	Go	עיכוב חשוד וחיפוש על גופו	סעיף 184
33	Go	הרשות לחפש בכלי הובלה	סעיף 185
33	Go	שימוש פקיד מכס בסמכויות שוטר	סעיף 186
33	Go	פקיד רשאי לחפש בחצרים אחרי טובין מוברחים	סעיף 187
33	Go	הרשות לתפוס אניה או טובין שחולטו	סעיף 188
33	Go	הרשות לדרוש עזרה	סעיף 189
33	Go	יש למסור הודעה על תפיסה	סעיף 190
33	Go	מותר להחזיר תפוס אם ניתנה ערובה	סעיף 191
33	Go	הנוהל לאחר תפיסת הטובין	סעיף 192
34	Go	העשיה באניות ובטובין שחולטו	סעיף 193
34	Go	מסירת טובין שנתפסו	סעיף 194
34	Go	מאסר חשודים בהברחה	סעיף 195
34	Go	הגשת מסמכים וכו' במקרה של תפיסה	סעיף 196
34	Go	גובה המכס רשאי לעכב מסמכים	סעיף 197
34	Go	גובה המכס רשאי לדרוש הוכחות נוספות או רשומון נכון	סעיף 198
34	Go	דוגמאות	סעיף 199
34	Go	המנהל רשאי ליתן רשיונות לסחור עם אניות	סעיף 200
34	Go	עיכוב טובין מפריים	סעיף 200א
35	Go	שחרור ערבויות	סעיף 200ב
35	Go	ייבוא וייצוא אסורים	סעיף 200ג

פקודת המכס [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

35	Go	ייבוא אישי	סעיף 200ד
35	Go	שמירת דינים	סעיף 200ה
35	Go	הגנה לפקיד מכס	סעיף 201
35	Go	קנס בשל התנהגות רעה	סעיף 202
35	Go	פרק שלושה עשר: חילוטין ועונשין	
35	Go	סימן א': חילוטין	
35	Go	חילוט כלי שיט	סעיף 203
36	Go	דרישת קנס ותשלומו וערעור עליו	סעיף 203א
36	Go	חילוט טובין	סעיף 204
37	Go	שומת רכוש שנתפס	סעיף 205
37	Go	אריזות וטובין שהוחרמו	סעיף 206
37	Go	סימן ב': עונשין	
37	Go	התכנסות לשם הברחה	סעיף 207
37	Go	תפיסה בקנוניה, שיחוד פקיד מכס, חילוץ טובין או השמדתם ומניעת תפיסתם	סעיף 208
38	Go	יריה אל כלי שיט של רשות המכס וכו'	סעיף 209
38	Go	סילוק טובין חבי מכס או השמדתם	סעיף 210
38	Go	הברחה	סעיף 211
38	Go	עבירות מכס אחרות	סעיף 212
39	Go	גיבוי קנס	סעיף 213
39	Go	עונש כללי	סעיף 214
39	Go	הוראות מיוחדות בענין טובין שייבואם אסור	סעיף 215
39	Go	חובה למסור למשטרה פרסום אסור	סעיף 216
39	Go	אחריות לעונש ביחד ולחוד	סעיף 217
40	Go	מסייעים ומעודדים	סעיף 218
40	Go	נסיון	סעיף 219
40	Go	עונש פי שלושה מערך הטובין	סעיף 220
40	Go	העונש בנוסף על חילוט	סעיף 221
40	Go	ערך הטובין לענין עונש	סעיף 222
40	Go	היה לנאשם חיוב קודם מותר לאסרו	סעיף 223
40	Go	פרק ארבעה עשר: אישומי מכס	
40	Go	הגדרה	סעיף 224
40	Go	כיצד מגישים אישום	סעיף 225
40	Go	התיישנות באישומי מכס	סעיף 226
40	Go	חסינות לעדים	סעיף 227
40	Go	הוכחת תקנות וכו'	סעיף 228
40	Go	חובת הראיה	סעיף 229
40	Go	כוחה של הרשעה ככוחה של החרמה	סעיף 230
40	Go	פרק חמישה עשר: הוראות שונות	
40	Go	סמכות לכפר על עבירות	סעיף 231
41	Go	תחולת הוראות מחוק מע"מ	סעיף 231א
41	Go	דרכי גביה	סעיף 231א1
41	Go	קנס מינהלי לענין טובין שיובאו בדואר	סעיף 231ג
41	Go	תקנות	סעיף 232
41	Go	אניות שבשליחות חייבות בתסקיר	סעיף 233
42	Go	סמכות לחפש באניות שבשליחות	סעיף 234
42	Go	פרס בעד עצירת מבריחים	סעיף 235
42	Go	מותר להחזיר את התפוס ולהמתיק ענישה	סעיף 237

פקודת המכס [נוסח חדש]

נוסח מלא ומעודכן

42	Go	מחסנים קיימים לפי הסכם	סעיף 238
42	Go	המנהל רשאי לקבוע טפסים	סעיף 239
42	Go	חובת הראיה	סעיף 239א
42	Go	פטור מחתימה	סעיף 239ב
42	Go	דרישות בנוגע לטפסים	סעיף 240
42	Go	מכירת טובין	סעיף 241

פקודת המכס [נוסח חדש]*

- * פורסמה דיני מדינת ישראל (נוסח חדש) מס' 3 מיום 29.7.1957 עמ' 39. ת"ט ס"ח תשכ"ג מס' 393 מיום 5.4.1963 עמ' 78.
- תוקנה ס"ח תשכ"א מס' 327 מיום 22.2.1961 עמ' 28 (ה"ח תש"ך מס' 429 עמ' 134) – תיקון מס' 1.
- ס"ח תשכ"ב מס' 371 מיום 5.6.1962 עמ' 82 (ה"ח תשכ"ב מס' 501 עמ' 126) – תיקון מס' 2; ר' סעיף 9 לענין תחילה.
- ס"ח תשכ"ה מס' 453 מיום 25.3.1965 עמ' 118 (ה"ח תשכ"ה מס' 634 עמ' 82) – תיקון מס' 3 בסעיף 2 לחוק לתיקון פקודת תעריף המכס והפטורים, תשכ"ה-1965.
- ס"ח תשכ"ח מס' 531 מיום 3.7.1968 עמ' 157 (ה"ח תשכ"ח מס' 771 עמ' 202) – תיקון מס' 4 בסעיף 9(1) לחוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), תשכ"ח-1968.
- ס"ח תשל"ב מס' 641 מיום 9.12.1971 עמ' 16 (ה"ח תשל"א מס' 960 עמ' 306) – תיקון מס' 5.
- ס"ח תשל"ו מס' 785 מיום 4.12.1975 עמ' 17 (ה"ח תשל"ה מס' 1206 עמ' 459) – תיקון מס' 6.
- ס"ח תשל"ו מס' 827 מיום 23.8.1976 עמ' 294 (ה"ח תשל"ו מס' 1245 עמ' 269) – תיקון מס' 7 בסעיף 37 לחוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 14), תשל"ו-1976; תחילתו ביום 1.4.1976.
- ס"ח תשל"ח מס' 877 מיום 8.12.1977 עמ' 36 (ה"ח תשל"ח מס' 1312 עמ' 28) – תיקון מס' 8 בסעיף 50 לחוק הסדרים בעקבות נידוד המטבע, תשל"ח-1977.
- ס"ח תשל"ט מס' 943 מיום 10.8.1979 עמ' 149 (ה"ח תשל"ט מס' 1412 עמ' 260) – תיקון מס' 9.
- ס"ח תשמ"ו מס' 1160 מיום 24.10.1985 עמ' 36 (ה"ח תשמ"ה מס' 1708 עמ' 62) – תיקון מס' 10 בסעיף 33 לחוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985; תחילתו ביום 1.12.1985.
- ס"ח תשמ"ו מס' 1195 מיום 24.8.1986 עמ' 275 (ה"ח תשמ"ו מס' 1767 עמ' 92) – תיקון מס' 11 בסעיף 45 לחוק מס ערך מוסף (תיקון מס' 6), תשמ"ו-1986; תחילתו ביום 1.10.1986.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1533 מיום 19.7.1995 עמ' 353 (ה"ח תשנ"ה מס' 2404 עמ' 480) – תיקון מס' 12.
- ס"ח תשנ"ה מס' 1533 מיום 19.7.1995 עמ' 360 (ה"ח תשנ"ה מס' 2400 עמ' 460) – תיקון מס' 13 בסעיף 21 לחוק סוכני המכס (תיקון), תשנ"ה-1995.
- ס"ח תשנ"ו מס' 1573 מיום 8.3.1996 עמ' 145 (ה"ח תשנ"ה מס' 2344 עמ' 210, ה"ח תשנ"ו מס' 2459 עמ' 274) – תיקון מס' 14 בסעיף 18 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.
- ס"ח תשנ"ח מס' 1643 מיום 28.12.1997 עמ' 24 (ה"ח תשנ"ו מס' 2627 עמ' 370) – תיקון מס' 15; תחילתו ביום 1.1.1998.
- ס"ח תש"ס מס' 1721 מיום 30.12.1999 עמ' 54 (ה"ח תשנ"ט מס' 2819 עמ' 525) – תיקון מס' 16 בסעיף 10 לחוק לתיקון דיני הקניין הרוחני (התאמה להוראות הסכם הטריפס), תש"ס-1999; תחילתו ביום 1.1.2000.
- ס"ח תשס"א מס' 1761 מיום 14.12.2000 עמ' 45 (ה"ח תשס"א מס' 2921 עמ' 19) – תיקון מס' 17.
- ס"ח תשס"ב מס' 1849 מיום 13.6.2002 עמ' 424 (ה"ח תש"ס מס' 2877 עמ' 397) – תיקון מס' 18 בסעיף 4 לחוק לתיקון דיני הקניין הרוחני (תיקוני חקיקה), תשס"ב-2002.
- ס"ח תשס"ב מס' 1854 מיום 27.6.2002 עמ' 465 (ה"ח תשס"ב מס' 3049 עמ' 124) – תיקון מס' 19 בסעיף 25 לחוק מס ערך מוסף (תיקון מס' 23), תשס"ב-2002; תחילתו ביום 1.7.2002.
- ס"ח תשס"ג מס' 1892 מיום 1.6.2003 עמ' 433 (ה"ח הממשלה תשס"ג מס' 25 עמ' 262) – תיקון מס' 20 בסעיף 42 לחוק התכנית להבראת כלכלת ישראל (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנות הכספים 2003 ו-2004), תשס"ג-2003; תחילתו ביום 1.6.2003.
- ס"ח תשס"ד מס' 1920 מיום 18.1.2004 עמ' 111 (ה"ח הממשלה תשס"ד מס' 64 עמ' 52) – תיקון מס' 21 בסעיף 73 לחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2004 (תיקוני חקיקה), תשס"ד-2004; תחילתו ביום 1.1.2004.
- ס"ח תשס"ו מס' 2057 מיום 15.6.2006 עמ' 309 (ה"ח הממשלה תשס"ו מס' 236 עמ' 298) – תיקון מס' 22 בסעיף 7 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006), תשס"ו-2006; תחילתו ביום 1.7.2006.
- ס"ח תשס"ח מס' 2119 מיום 25.11.2007 עמ' 48 (ה"ח הממשלה תשס"ה מס' 196 עמ' 1116) – תיקון מס' 23 בסעיף 71 לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007; תחילתו ששה חודשים מיום פרסומו. ת"ט ס"ח תשס"ח מס' 2122 מיום 27.12.2007 עמ' 82.
- ס"ח תשע"ד מס' 2458 מיום 15.7.2014 עמ' 592 (ה"ח הממשלה תשע"ג מס' 771 עמ' 911) – תיקון מס' 24 בסעיף 5 לחוק להעמקת גביית המסים והגברת האכיפה (תיקוני חקיקה), תשע"ד-2014.

פרק ראשון: מבוא

הגדרות

1. בפקודה זו ובכל שאר דיני המכס –
- “אריזה” – לרבות כל דבר שטובין המיועדים להובלה חבושים, מכוסים, לוטים, כלולים או צוררים בו;
- “ארץ חוץ” או “חוץ לארץ” – כל מקום שמחוץ לישראל;
- “בעל”, לענין טובין – הבעל, היבואן, היצואן, הנשגר או הסוכן של אותם טובין, וכל המחזיק, או הזכאי לטובת הנאה, בהם, או שיש לו שליטה עליהם או כוח לעשות בהם, וכל המתחזה כאחד מאלה, למעט פקיד-מכס במילוי תפקידו הרשמי;
- “בעל” לענין כלי הובלה – לרבות אדם הפועל כסוכנו של הבעל, או מי שהבעל הרשהו לקבל דמי הובלה או תשלומים אחרים המשתלמים בקשר לאותם כלי הובלה;
- “בעל רציף” – לרבות מי שהרציף תפוס על ידיו;
- “גובה מכס” – המנהל וכל גובה מכס, וכן פקיד ראשי הממלא תפקיד באותה שעה ובאותו מקום וכל פקיד-מכס הממלא תפקיד באותו ענין;
- “הברחה” – ייבואם של טובין, או ייצואם, או הובלתם לאורך החוף או דרך גבולות היבשה, בכוונה להונות את האוצר או לעקוף כל איסור, הגבלה או תקנה בענין ייבואם, ייצואם והובלתם של טובין כאמור, ולרבות כל נסיון לעשות אחד המעשים האלה בכוונה כאמור;
- “הובלה שלא כדין”, לענין טובין מוברחים או מחולטים – הובלתם שלא על פי רשות;
- “הישבון” – השבת דמי מכס לפי הוראות הפרק התשיעי, או מחיקת חוב מכס שתשלומו נדחה לפי סעיף 160 ב(א) ונתמלא תנאי ההישבון;
- “חמרי נפץ” – גליצירין חנקני, דינמיט, כותנת-נפץ, אבקת-הדף, מלחי-פיצוץ של כספית או של מתכות אחרות, וכל חמרי נפץ אחרים שהם תרכובת חמרים מן החמרים האמורים, או שיש בהם רכיבים המצויים גם בחומר מן החמרים האמורים, למעט אבק שריפה, פיקוח-הקשה, רקיטות או פתילים, אך לרבות זיקוקין;
- “טובין חבי מכס” – טובין שיש עליהם מכס;
- “ימים” – למעט יום שבת וכל יום אחר שהממשלה הכריזה עליו כחג ציבורי לענין פקודה זו;
- “כלי הובלה” – כלי שיט, כלי רכב, כלי טיס או בעל חיים המשמשים להובלת טובין;
- “מחסן” – מקום שמותר להניח, להחזיק ולהבטיח בו טובין שנרשמו להחסנה;
- “מחסן המכס” – מקום שהוקצה או שאושר על ידי הממשלה להפקיד בו טובין כדי להבטיח אותם ואת תשלומי החובה החלים עליהם;
- “מחסן רשוי” – מקום שהוא רשוי להפקיד בו טובין רשומים להחסנה ושבו מותר להניחם, להחזיקם ולהבטיחם עד לשחרורם מפיקוח רשות המכס כאמור בסעיף 14;
- “מטבעות” – בין מטבעות מתכת ובין מטבעות נייר;
- “מנהל” – מנהל אגף המכס והבלו;
- “מסי יבוא” – מכס, מס קניה על יבוא כמשמעותו בחוק מס קניה (טובין ושירותי), התשי”ב-1952, מס ערך מוסף על יבוא כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל”ו-1975, וכן כל מס או היטל אחרים המוטלים על יבוא טובין, על פי כל דין;
- “נמל” – כמשמעותו בפקודת הנמלים;
- “על פי רשות” – על פי הרשאתו של המנהל או של גובה מכס;
- “פקיד-מכס” – כל אדם המועסק בשירות רשות-המכס שלא כפועל, וכן כל עובד המדינה המשמש אותה שעה בתפקידי רשות-המכס;

(תיקון מס' 1)
תשכ”א-1961(תיקון מס' 12)
תשנ”ה-1995(תיקון מס' 20)
תשס”ג-2003

ס”ח תשע”ד מס’ 2467 מיום 7.8.2014 עמ’ 736 (ה”ח הממשלה תשע”ג מס’ 771 עמ’ 911) – תיקון מס’ 25 בסעיף 5 לחוק להעמקת גביית המסים והגברת האכיפה (תיקוני חקיקה) (מס’ 2), תשע”ד-2014.

"פרסום" – לרבות כל דבר כתוב או מודפס, וכל דבר שיש בו תיאור חזותי, או שמצד צורתו, תבניתו או מכל צד אחר שלו הוא עשוי להעלות על הדעת מלים או רעיונות, בין שהוא לפי מהותו דומה לכתב או לדפוס, ובין שאינו דומה, וכל העתק או שעתוק של פרסום כזה;

"פרסומי עת" – כל פרסום היוצא לעתים מזומנות, או בחלקים או במספרים ובהפסקות, בין סדירות ובין שאינן סדירות;

"קברניט" – הממונה או המפקד על אניה או מי שנטל לידו את הפיקוד עליה, ולמעט נווט או עובד המדינה;

"רציף" – מקום שהוקצה או שאושר על ידי הממשלה להנחת טובין או לטעינתם;

"רשוי" – שניתן עליו רשיון מאת המנהל;

"רשות-המכס" – אגף המכס והבלו;

"תעודות" – מסמכים מכל סוג, לרבות פנקסים, פלטי מחשב וכן כל מידע האגור במחשב או במאגרי מידע.

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

2. נדרש אדם לפי הפקודה להשיב על שאלה, חייב הוא להשיב תשובה נכונה כמיטב ידיעתו ואמונתו; נדרש לפי הפקודה להגיש תעודות, חייב כמיטב יכולתו להגיש לגובה כל התעודות הנוגעות לדבר.

חובה להשיב תשובות
ולמסור תעודות

פרק שני: מינהל

3. המנהל יהא ממונה על ניהול הענינים לפי הפקודה.

תפקידי המנהל

4. המנהל רשאי, בכתב חתום בידו, לאצול לפקיד-מכס מסמכיותו לפי כל דין מדיני המכס לגבי ענין מסויים או סוג מסויים של ענינים או תחומי מחוז או נפה מסויים; אצילת סמכות ניתנת לביטול, בכתב, לפי רצון המנהל ואינה מונעת אותו מהשתמש בכל סמכות מסמכיותו.

אצילת סמכיות

5. כלי השיט שבשירות רשות-המכס ישאו עליהם, לשם היכר, דגל בצורה שנקבעה.

דגל המכס

6. (א) הממשלה רשאית, בצו, לקבוע:

קביעת נמלים, שדות
תעופה וכו'

(1) תחנות מעלה, שבהן יעלו פקידי-מכס אל כלי שיט;

(2) מקומות כניסה;

(3) נמלים ותחומיהם;

(4) תחנות תעופה אזרחית;

(5) נתיבים להובלה ביבשה;

(6) רציפים בנמלים ותחומיהם;

(7) מקומות לבדיקת טובין;

(8) מקומות בחוף למשלוח תוצרת הארץ בלבד.

(ב) נמלים, רציפים, תחנות תעופה ונתיבי הובלה ביבשה – יכול שייקבעו למטרות מוגבלות ומפורשות, או לתקופה מוגבלת ומפורשת, או ללא כל הגבלה.

7. כל בעל רציף חייב לספק ברציפו, להנחת דעתו של המנהל, מקום מתאים לעבודה משרדית לשימוש הייחודי של פקיד-המכס העובד ברציף, וכן מקום מוסך לשמירה על טובין אם המנהל הודיע בכתב שיש צורך בכך.

סידורים ברציפים

8. כל הצהרה לפי הפקודה מותר להצהיר בפני גובה מכס או פקיד-מכס שהוסמך לכך, או בפני כל המוסמך לפי החוק לקבל הצהרות.

הצהרה בפני מי

9. (בוטל).

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

10. (א) ימי העבודה ושעות העבודה של רשות-המכס יהיו כפי שנקבעו.

ימי עבודה ושעות
עבודה

(ב) לא יקובל מטען, לא יוטען, לא יטופל בו ולא ייפרק מעל כל כלי שיט ולא ייפדו טובין ולא יימסרו, אלא בימי העבודה ובשעות העבודה בלבד, או במקום שהותרה עבודה בשעות נוספות.

11. הותרה עבודה בימי מנוחה או פגרה או מחוץ לשעות העבודה הרשמיות, ייגבה בעד שירותם של פקידי-המכס שכר שעות נוספות בשיעור שנקבע. שכר שעות נוספות
12. המנהל רשאי להתקין תקנות בדבר העסקתם של סבלים העובדים במחסני המכס או בכל מקום הנתון לפיקוח רשות-המכס, והוא רשאי לקבוע את השכר שייגבה בעד שירותים אלה. סבלים ואגרות סבלות
13. הממשלה רשאית להתקין תקנות הקובעות אגרות בעד – אגרות השגחה
- (1) השמירה על טובין המופקדים בנמלים או בתחנות מכס;
- (2) ההשגחה על פעולות טעינה, פריקה, שיטעון, בדיקה, שקילה, אימות, הערכה או כל פעולה אחרת המחייבת נוכחותם של פקידי-מכס והותר לעשותם במרוחק מהמקום המיועד לכך והמשמש כרגיל לפעולות אלה;
- (3) סידורים מיוחדים לפי בקשת המעוניינים, כשהסידורים מצריכים מצד רשות-המכס שימת לב העולה על הרגיל;
- (4) עבודה המצריכה להוציא פקיד-מכס מתפקידו הרגילים ולהטיל עליו תפקידים מיוחדים או תפקידים המצריכים השגחה מיוחדת של רשות-המכס כגון טעינתם, פריקתם או החסנתם של חמרי נפץ או של חמרים מתלקחים.
- פרק שלישי: פיקוח, בדיקה, רישום וערובה**
14. טובין יהיו נתונים לפיקוח רשות-המכס כאמור להלן: הפיקוח על טובין
- (1) טובין שיובאו – משעת ייבואם עד מסירתם לצריכה בארץ או עד ייצואם, הכל לפי הענין;
- (2) טובין שמכוונים לתבוע עליהם הישבון ביצואם לפי הפרק התשיעי – משעה שהוגש לרשות המכס הרישיון על ייצואם ועד ייצואם;
- (3) טובין שנועדו ליצוא וייצואם כפוף לקיום תנאי או הגבלה לפי כל חיקוק – משעת הבאתם של הטובין לאחד המקומות שנקבעו ליצוא עד ייצואם. (תיקון מס' 1)
תשכ"א-1961
15. טובין הנמצאים בכלי שיט הבא מחוץ לארץ יהיו נתונים אף הם לפיקוח רשות-המכס כל עוד כלי השיט נמצא בתחומי נמל בישראל או משמש בסחר החוץ של ישראל. טובין בכלי שיט
הנתונים לפיקוח
המכס
16. פיקוחה של רשות-המכס כולל את זכותה לבדוק כל טובין הנתונים לפיקוחה. זכות בדיקה
17. הובלתם של טובין מתוך ארבה או מעל מגשה או רציף, הבאתם אל המקום הנכון לשם בדיקה ושקילה, היינוחם על המאזניים, פתיחתם, התרתם, אריזתם שנית, מיונם, סימונם ומספורם, כל אימת שפעולות אלה דרושות או מותרות, וכן סילוקם של טובין למקום ההפקדה הנכון והיינוחם בו עד למסירתם כהלכה – יבוצעו על ידי בעל הטובין או על חשבונו. הובלת טובין
והפקדתם על חשבון
בעליהם
18. (א) שטר מסירה שניתן מאת קברניט, מאת סוכן של כלי שיט, מאת משלח בינלאומי או מאת כל מוביל שהוא, ונקוב בו שמו של אדם אשר לו או לפקודתו יש למסור טובין שבאותם כלי הובלה – רשאית הממשלה לראות אותו אדם כבעל הטובין או כמורשהו. דין אדם שבדיו שטר
מסירה – כדין בעל
הטובין או מורשהו
(תיקון מס' 11)
תשמ"ו-1986
- (ב) בסעיף זה, "משלח בינלאומי" – כמשמעותו בחוק סוכני המכס, תשכ"ה-1965. (תיקון מס' 13)
תשנ"ה-1995
19. (א) פתיחת אריזות לשם בדיקה תהיה במעמד בעל הטובין או הנשגר או במעמד מורשהו של אחד מאלה; אולם טובין שיובאו בדואר מותר לנהוג בהם כפי שנקבע בכל חיקוק הנוגע לעניני הדואר. פתיחת אריזות
במעמד פודה הטובין
- (ב) מקום שהבעל או הנשגר אינו ידוע, או שאי אפשר למצאו או שאינו מתייצב בעצמו או על ידי מורשהו תוך חמישה עשר יום מיום שנכנסו הטובין לפיקוח רשות-המכס, מותר לפתוח את האריזות שלא בפניו ועל חשבונו כדי לברר כמותם של הטובין, תיאורם ושוויים; ואולם אם חשש פקיד-המכס שאריזה מכילה טובין שהם דבר האבד, או אסורים או מסוכנים רשאי פקיד המכס לפתוח אותה בכל עת.
20. רשאי פקיד-מכס לדרוש, כי כל אריזה שלא סומנה או לא מוספרה או שסימונה או מספורה אינו מספיק, ייעשה בה אחד מאלה, או שניהם, על חשבון בעל הטובין. סימונן ומספורן של
אריזות

21. (א) טובין שנפרקו והם נראים במצב רע או ניזוקים, או חסרים, מותר להניחם לחוד לשם בדיקה ושקילה במעמדו של סוכן האניה, והדבר יצויין במיוחד במצהר ומותר לדרוש מאת הקברניט או מאת מורשהו לחתום על תעודת נזקים.
- (ב) באו הטובין בדרך היבשה או האויר, רשאי לחתום על תעודת הנזקים מוביל הטובין או מורשהו.
22. (א) טובין הנתונים לפיקוח רשות-המכס אין לטלטלם או לשנותם או לנגוע בהם אלא על פי רשות ולפי פקודה זו.
- (ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – קנס מאה לירות.
23. רשות-המכס והמדינה לא ישאו באחריות לשום אבידה או נזק שנגרמו לטובין הנתונים לפיקוח רשות-המכס, אלא אם נגרמו במזיד על ידי אחד מפקידי-המכס.
24. כל טובין הנתונים לפיקוח רשות-המכס, חוץ מטובין שייבואם אסור, ניתן להגיש עליהם רשמון ולקבל עליו התרה, בדרך שתקבע בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת.
25. (בוטל).
26. רשאי המנהל להרשות רישומם של טובין בכל צורה ואופן ובכל תנאי שיראה להורות.
27. המגיש רשמון חייב להשיב על כל שאלה בנוגע לטובין הנקובים בו, אם נדרש לכך על ידי גובה המכס או פקיד-מכס אחר.
28. משהותר רשמון יראו את הטובין כרשומים, והרשמון שהותר ישמש הרשאה לנהוג בטובין כרשום בו.
29. טובין שהוגש עליהם רשמון והותר, יש לטפל בהם מיד בהתאם לטיבו של הרשמון.
30. טובין שהם מטען לואי של הנוסעים באניה או בכל כלי הובלה אחר מותר ליבאם וליצאם, בכפוף לתנאים שנקבעו לכך, בלי רשמון.
- 30א. (א) שר האוצר רשאי לקבוע חובה על אדם ליתן הצהרה לענין דיני המכס בכתב, בעל פה, בהתנהגות או בכל דרך אחרת.
- (ב) קביעה לפי סעיף קטן (א) יכולה להיות כללית או לסוגים של בעלי טובין או לסוגי טובין או לסוגי מקומות.
31. (א) רשות המכס רשאית לדרוש ולקחת ערובות לקיום הוראות דיני המכס ולהגנת הכנסותיה של רשות המכס בכלל; עד שלא ניתנה הערובה הנדרשת לגבי הטובין שבפיקוחה, רשאית היא לסרב למסירת הטובין או להתרת הרשמון שלהם.
- (ב) הערובה תינתן ותאושר בתנאים ובאופן שיקבע גובה המכס.
- (ג) ערובה שניתנה ואושרה כאמור בסעיף קטן (ב), תחייב את נותניה, ביחד ולחוד, לתשלום סכום הערובה במלואו.
32. (בוטל).
33. מקום שנדרשת ערובה למטרה מסויימת, מותר על פי רשותו של המנהל, לקבל ערובה שתכסה את כל העסקאות שיעשו בתקופה ובסכום שיאשר המנהל.
34. ניתן ערבון במזומנים ולא קויימו תנאיו תוך המועד שנקבע לכך, מותר לחלט את הערבון.
35. היה גובה המכס סבור ביום מן הימים שהערובה אינה מספקת, רשאי הוא לדרוש ערובה חדשה.
36. הגיש גובה המכס תביעה על ערובה שניתנה למכס, תהא הצגת כתב הערובה, בלי ראיות נוספות, מזכה את גובה המכס לקבל נגד בני-האדם שהם לכאורה חותמי כתב הערובה פסק דין

טובין שנפרקו
לכאורה במצב רע

אין לנגוע בטובין
הנתונים לפיקוח

אין תביעת פיצויים
על הפסד אלא אם
היה במזיד

רשמון
(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

רשות להגיש רשמון
מיוחד
(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

חובת מגיש רשמון
להשיב על שאלות

התרת הרשמון
(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

יש לטפל בטובין לפי
הרשמון

מטען אישי של
נוסעים

חובת מתן הצהרה
(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

זכות לדרוש ערובה
(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995
(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

מותר ליתן ערובה
כללית

חילוטו של ערבון
כסף

ערובה חדשה

כוחה של ערובה

לקיום ההתחייבות שבו, אלא אם כן הוכיחו הנתבעים שקיימו את תנאי הכתב, או שהכתב לא נחתם בידיהם או ששוחררו מן החבות או שיצאו ידי חובתם.

37. כל היתר הנקוב באחד מדיני המכס יכול שיינתן בכפוף לתנאים שנקבעו וגובה המכס רשאי לבטלו, לשנותו או להתלותו. מתן היתר טובין

38. טובין שיובאו בדואר יהיו נתונים לפיקוח רשות-המכס כדרך טובין שיובאו באופן אחר. המיובאים בדואר

39. (א) בטובין שיובאו בדואר מותר, לפי שיקול דעתו של המנהל, לקבל את ההצהרה בטופס או בתווית המחוברים או הנלווים לאריזה לפי תקנות הדואר, במקום הרשומן הנדרש לפי פקודה זו, והכתוב בהצהרה שבטופס או שבתווית בדבר תכולת האריזה, שוויה ושאר פרטיה וחתום בידי השולח מותר לקבלו, בכפוף לאימות מצד רשות-המכס, לצורך שומת המכס שיש לשלם. הנהלה בחבילות דואר

(ב) טובין באריזה שיובאו בדואר ונמצא שאינם מתאימים לפרטים הכתובים בהצהרה שבטופס או שבתווית יהיו נתונים לחילוט. תשלום מכס על ידי אדם אחר (תיקון מס' 1) תשכ"א-1961

39א. בהסכמת המנהל ובתנאים הנראים לו, רשאי אדם לקבל על עצמו את תשלום המכס על טובין, כולו או מקצתו, גם אם לא הוא שייבא אותם, ובמקרה זה, דינו מיום מתן הסכמת המנהל, כדין מי שייבא את הטובין.

פרק רביעי: ייבוא טובין

סימן א': יבוא אסור ויבוא מוגבל

40. (א) הממשלה רשאית, בצו, לאסור, להגביל או להסדיר ייבואם של טובין או של סוג טובין – פרט לפרסומים, שניתן לאסור את ייבואם לפי סעיף קטן (ב) – לישראל או לשטח או למקום שבישראל בין ביבשה בין בים ובין באויר, ורשאית היא בצו זה לפרט את הטובין או את סוג הטובין שעליהם יחול הצו בין דרך כלל ובין במיוחד, בין בציון ארץ מוצאם או נתיב ייבואם ובין באופן אחר. סמכות לאסור יבוא

(ב) הממשלה רשאית, בצו, לאסור על ייבואם של פרסומים, אם היא סבורה שהוא פוגע בטובת הציבור; ולגבי פרסום עתי רשאית היא לאסור, באותו צו או בצו נוסף, גם ייבואם של גליונות הפרסום שיצאו קודם לכן או שיצאו מכאן ואילך.

41. לא ייבא אדם טובין שייבואם אסור. יבוא אסור

42. ואלה טובין שייבואם אסור: טובין אסורים

(1) טובין שייבואם נאסר בפקודה זו או בכל חוק אחר שהוא בר-תוקף בישראל אותה שעה, או על פיהם;

(2) מטבעות כוזבות או חקויות או שאינן לפי המתכונת הקבועה מבחינת המשקל או הצריפות;

(3) דברי דפוס, ציורים, ספרים, גלויות, תחריטים ליתוגרפיים או אחרים, שהם פרוצים או מגונים.

43. טובין שייבואם מוגבל או מוסדר אותה שעה על ידי הממשלה או מטעמה, לא ייבא אותם אדם אלא לפי ההגבלות וההסדר החלים עליהם. יבוא מוגבל

44. טובין שייבואם אסור המצויים באניה שסרה לאחד מנמלי ישראל, והם מיועדים או נשגרים לנמל או למקום שמחוץ לישראל, אין לראותם כטובין שיובאו באיסור, אם פורטו במצהר של האניה ולא שוטענו ולא הונחתו, או אם שוטענו או הונחתו על פי רשות. טובין שייבואם אסור ונשגרו למקום מחוץ לישראל

סימן ב': ייבוא בדרך הים

45. כדי להבטיח שייבואם של טובין בדרך הים יהא כהלכה: ייבוא טובין דרך הים

(1) יותן לעלות אל האניה;

(2) יוגש תסקיר על מטען האניה;

(3) הטובין שהוגש עליהם מצהר לפריקה ייפרקו ויותן לבדקם.

46. לא יתן קברניט לאנייתו שתיכנס לשום מקום שאינו נמל או מקום שאושר לכניסה, אלא בלחץ מזג האוויר או מפני סיבה סבירה אחרת. חובת אניה להיכנס
47. נכנסה אניה למימי חופין של ישראל, חייב הקברניט שלה לעצור אותה כדי לאפשר את העליה אליה, כל אימת שכלי שיט שבשירות רשות-המכס המניף דגל המכס, או כלי שיט שבשירות המדינה המניף נס ודגלון מתאימים, התקרב אליו או קרא לו או איתת לו. חובת אניה להיענות לקריאה
48. קברניט של אניה הבאה מחוץ לארץ ופניה מועדות לאחד מממלי ישראל או שהיא סרה אליו, חייב לעצור את אנייתו בתחנת מעלה שנקבעה לאותו נמל, על מנת לאפשר את העליה אליה. חובת אניה לעצור בתחנת מעלה
49. קברניט העוצר אנייתו על מנת לאפשר את העליה אליה ינקוט כל האמצעים הסבירים כדי להקל על פקיד-המכס לעלות אליה. הקלות לעליה אל אניה
50. לאחר שהובאה האניה אל תחנת המעלה ולאחר שפקיד-המכס עלה אליה, יסיענה הקברניט במהירות האפשרית אל מקום העגינה או הפריקה הנכון בלי לסור לשום מקום אחר. חובת אניה למהר למקום הפריקה
51. משהגיעה האניה למקום העגינה או הפריקה הנכון, לא תורחק משם לפני שנסתיימה פריקת המטען המיועד לפריקה באותו נמל אלא על פי רשות. אין להשיט אניה בלי רשות
52. לא יעלה אדם אל אניה לפני פקיד-המכס הנכון אלא אם הוא נווט הנמל או רופא בשירות המדינה, או מי שהוסמך על ידיו כדין. הגבלת העליה אל אניה

סימן ג': תסקיר על המטען

53. (א) אניה שבאה מחוץ לארץ חייב הקברניט או עובד אניה אחראי שהקברניט מילא ידו או בעל האניה – תסקיר על מטען האניה (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 20) תשס"ג-2003
- (1) להגיש עד עשרים וארבע שעות לפני בואה של אניה לנמל, תסקיר על האניה ועל מטענה על ידי מסירת מצהר-כניסה לגובה המכס על הטובין הנמצאים בה;
- (2) להשיב על שאלות בדבר האניה, מטענה, צוות עובדיה, נוסעיה, צידתה ומסעה;
- (3) להגיש כל תעודה שתידרש בענין האניה ומטענה.
- (ב) מצהר כניסה יימסר בדרך שתיקבע בתקנות. (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995 תיקון מצהר
54. (א) גובה המכס רשאי להתיר לקברניט או לבעל האניה לתקן טעות גלויה בגופו של מצהר או להשלים כל חסר, שהם, לדעתו של גובה המכס, פרי מקרה או היסח הדעת; התיקון יהיה בהגשת מצהר מתוקן או מצהר מילואים, וגובה המכס רשאי לגבות בעדו את האגרה שנקבעה.
- (ב) פרט לאמור בסעיף קטן (א), אין לתקן מצהר יבוא. קברניט אניה שנטרפה חייב בתסקיר
55. אניה שאבדה או שנטרפה אל החוף, חייב הקברניט או הבעל להגיש, בלי דיחוי שאין בו הכרח, תסקיר על האניה ועל מטענה, על ידי מסירת מצהר, במידה שיש ביכלתו לעשות זאת, לגובה המכס בבית המכס הקרוב ביותר למקום שבו אבדה או נטרפה האניה.

סימן ד': פריקה והנחת

56. אין לפרק את הצובר של אניה שנכנסה למימי חופין של ישראל אלא ברשות גובה המכס, או בשביל אותם טובין שהרשמון עליהם הותר. פירוק הצובר
57. (א) אין לפרוק טובין ואין להנחיתם, אלא במעמדו של גובה המכס או על פי רשותו, ואין להנחית טובין אלא לרציף, או למקום אחר שהוקצה כהלכה להנחת או לפריקה של טובין או שהטובין הועברו אליו מן האניה בסירה רשויה או בארבה רשויה; וטובין שנפרקו או שהונחתו בסירה או בארבה, אין לשטען אותם או לסלקם בסירה או לארבה אחרות לפני שהונחתו, אלא ברשות גובה המכס. הסרת טובין מאניה
- (ב) טובין שנפרקו והונחתו ברשות גובה המכס למקום שאיננו רציף ולא מקום שהוקצה לכך כהלכה, יהא הקברניט או בעל האניה שממנה נפרקו חייב להניחם, על חשבונו, במקום מבטחים שאושר על ידי גובה המכס; ועד שיסולקו משם כדין, יהיו על אחריותו של הקברניט או בעל האניה כאילו לא נפרקו.

58. טובין שנפרקו והונחתו מכלי שיט יש להפקידם, מיד לאחר הנחת, במחסן מכס או במקום מבטחים אחר שאושר על ידי גובה המכס. חובה להפקיד טובין
59. כל טובין מותר, על פי רשות, לחזור ולארזם ברציף בהשגחת פקיד-מכס. אריזה חוזרת ברציף
60. כדי למנוע צפיפות במקום הנתון לפיקוח רשות-המכס או בכל מקום אחר, רשאי המנהל להתקין תקנות להפסקת טעינתם או פריקתם של כלי שיט, להסדר טעינתם של טובין, פריקתם, שטעונם, קבלתם ומסירתם ולפיקוח על פעולות אלה; אין לבוא בתביעה על רשות-המכס או על פקיד-מכס בעד הפסד שנגרם לקברניט או לבעל כלי שיט או לבעל טובין מחמת ההפסקה או ההסדר. תקנות למניעת
61. גובה המכס חייב להמציא לקברניט של כלי שיט ולכל אדם אחר הנוגע בדבר, לפי דרישתם, הודעה בכתב, בה יפרט את הנימוקים להפסקת טעינתם או פריקתם של כלי שיט ושל מטענים, או לאיסור הינוחם של טובין ברציפים או ברציף פלוני או כניסתם למקום הנתון לפיקוח רשות-המכס או לכל מקום אחר. חובה לפרט הנימוקים להפסקת הפריקה וכו'
- סימן ה': רשמונות
62. כל טובין שיובאו יירשמו, בטופס שנקבע, לאחת המטרות שלהלן: סוגי הרשמונות
- (1) צריכה בארץ;
(2) החסנה;
(3) שטעון;
(4) מעבר.
63. (א) אם אין בידי הבעל לספק מיד פרטים מלאים להגשת הרשמון, והוא מצהיר על כך לפני גובה המכס, רשאי הוא להגיש רשמון ארעי ולהפקיד כל סכום שיקבע גובה המכס כערובה לתשלום המכס. רשמון ארעי (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995
- (ב) רשמון ארעי יוגש וערובה תופקד לפי הוראות גובה המכס. (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995 רשמון מוגמר
64. (א) בעל טובין הכלולים ברשמון ארעי חייב להגיש רשמון מוגמר תוך חודש מיום התרת הרשמון הארעי או בזמן מאוחר מזה, אם ראה גובה המכס להתיר תוספת זמן, וככל שהתיר; לא הגיש רשמון מוגמר – יחולט הערבון.
- (ב) רשמון מוגמר של הטובין הכלולים ברשמון ארעי יוגש כאילו לא הוגש הרשמון הארעי.
65. (א) רשמונו של כל המטען או המשגור, שנפרק או שעומד לפריקה, יוגש לאחר הגשת התסקיר של האניה או לאחר בוא המשגור, תוך הזמן שקבע לכך או תוך זמן נוסף עליו שראה גובה המכס להתיר.
- (ב) טובין מתוך מטען או משגור כאמור שלא הוגש עליהם רשמון תוך הזמן שנקבע, רשאי גובה המכס להורות על סילוקם לכל מחסן מכס שהוקצה לכך.
- (ג) עברו שלושה חדשים מיום שיובאו אותם טובין או 45 ימים מיום שיובאו טובין לנמל תעופה ולא נתבעו ולא הותר רשמונם, רשאי גובה המכס למכרם; אולם טובין שהם דבר האבד, מותר למכרם בכל עת שיראה גובה המכס, בין לפני שסולקו למחסן ובין לאחר מכן. (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995
- סימן ו': ייבוא שלא בדרך הים
66. (א) טובין שיובאו שלא בדרך הים יש להביאם למקום כניסה שהוקצה לכך ולהובילם בנתיב שיוחד לשם הובלה ביבשה אל אותו מקום כניסה. ייבוא טובין שלא בדרך הים
- (ב) אם בית המכס אינו על הגבול, יש להוביל את הטובין בנתיב שיוחד מהגבול אל אותו בית מכס.
- (ג) אם אין באפשרותו של בית המכס הקרוב ביותר לקבל טובין מיובאים, יש להובילם לבית המכס הקרוב המסוגל לקבלם; אולם הממונים על הטובין צריכים להצטייד בתעודה מבית המכס הראשון המאשרת שביקרו שם והצהירו על הטובין.

(ד) יותן להיכנס לכלי ההובלה.

67. בעל טובין שיופאו לא בדרך הים, או המוביל טובין כאלה, חייב, מיד לאחר שהגיעו הטובין לבית המכס שבגבול או למקום הכניסה שהוקצה לכך, למסור לפקיד הממונה על כך תסקיר על כלי ההובלה ועל הטובין על ידי הצהרה, בטופס שנקבע, ובה פרטים על כלי ההובלה ועל הטובין המובלים, וחייב הוא להקל על פקיד-המכס המוסמך לכך את הכניסה אל כלי ההובלה; כן עליו להשיב על כל שאלה ולהגיש כל תעודה בנוגע לטובין אלה.

חובת הצהרה על טובין המובלים לא בדרך הים

פרק חמישי: החסנת טובין

סימן א': מחסנים רשויים

68. (א) טובין שאין החסנתם אסורה לפי תקנות, מותר להחסין במחסנים רשויים על ידי המנהל, בכפוף לתנאים שנקבעו.

טובין חבי מכס מותר להחסין (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995

(ב) המנהל רשאי לפרש ברשיון המחסן את סוגי הטובין שמותר להחסין בו ואת דרך ההחסנה.

69. מחסנים רשויים יכול שיהיו משני סוגים:

מחסנים לסוגיהם

(1) מחסנים כלליים המשמשים להחסנת טובין בכלל;

(2) מחסנים פרטיים המשמשים להחסנת טובין של בעל הרשיון בלבד.

70. (א) רשיונות מחסן יינתנו לתקופת שנה שראשיתה באחד בינואר ויהיו ניתנים לחידוש כל שנה בתאריך זה.

תקופתו של רשיון מחסן

(ב) הממשלה רשאית לקבוע, בתקנות, את התנאים שלפיהם ניתנים רשיונות מחסן ואת דירוג האגרות המשתלמות בעדם.

(ג) האגרה שנקבעה תהא משתלמת כל שנה מראש; ואם באחת השנים לא שולמה האגרה באחד בינואר או לפניו, יפקע הרשיון מאותו תאריך.

71. (א) הממשלה רשאית בכל עת לבטל רשיון מחסן אם היתה סיבה מספקת לכך.

כוחה של הממשלה לבטל רשיון

(ב) הודעה על ביטול רשיון תפורסם ברשומות, גם תימסר בכתב לבעל הרשיון.

72. (א) בוטל רשיון או פקע, ישולם המכס בעד הטובין המוחסנים או ייוצאו הטובין או יסולקו למחסן מאושר אחר, הכל תוך הזמן שהורה המנהל.

תוצאות ביטולו של רשיון

(ב) לא נפדו הטובין או לא סולקו, כאמור, יקח אותם גובה המכס על חשבון בעלם אל מחסן המכס הקרוב ביותר, ימכרם ויעשה בדמי המכר בדרך שנקבעה לכך.

73. טובין שנועדו להחסנה יערוך מהם פקיד-המכס, עם הנחתם או באפשרות המעשית הראשונה שלאחר מכן, רשימה מפורטת וירשום אותה בפנקס שהוכן למטרה זו.

פקיד-המכס יערוך רשימת טובין שהונחתו להחסנה

74. טובין שנרשמו להחסנה והופקדו במחסן כראוי, יאשר פקיד המכס, בדרך שתיקבע בתקנות כי ההחסנה הוגמרה.

גמר ההחסנה (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995

75. (א) טובין שנרשמו להחסנה ולא הוחסנו על ידי בעל הטובין, רשאי גובה המכס לסלקם אל המחסן.

סילוק טובין למחסן על ידי גובה המכס

(ב) סילק גובה המכס את הטובין, ישלם בעל רשיון המחסן את כל ההוצאות שהוצאו לסילוקם ויהיה לו עכבון על הטובין כנגד הוצאות אלה.

76. טובין שנרשמו להחסנה, יש להפקידם באריזה שבה יופאו, אולם טובין שנארזו אריזה חדשה ברציף, יופקדו באריזה שבה היו נתונים בעת עריכת הרשימה.

אריזה שבה יש להפקיד טובין

77. בעל רשיון מחסן –

חובותיו של בעל רשיון

(1) יערום ויסדר את הטובין במחסן באופן שתהא בכל עת גישה סבירה לכל אריזה ואפשרות לבדקה;

(2) יספק אורות במידה מספקת וכן מאזני צדק, משקלי צדק ומידות צדק לשימוש של פקיד-המכס;

- (3) ישיג את הפועלים והחמרים הדרושים לקליטת הטובין המוחסנים, לבדיקתם, לאריזתם, לסימונם, לטמינתם בחביות, לשקילתם, ולעריכת המלאי שלהם בכל שעה שגובה המכס ירצה בכך;
- (4) יספק להנחת דעתו של המנהל מקום מתאים לעבודה משרדית;
- (5) ינהל רישום של מצאי הטובין במחסן, בדרך שתקבע בתקנות.
78. (א) לא יפתח אדם מחסן ולא ישיג לעצמו גישה לטובין המצויים בו, אלא על פי רשות.
(ב) העובר על הוראות סעיף זה, דינו – קנס 200 לירות.
79. לכל פקיד-מכס תהיה בכל זמן סביר גישה לכל חלק מכל מחסן ויהא מוסמך לבדוק את הטובין המצויים בו, ולשם כך הוא רשאי לדרוש מבעל הרשיון ליתן לו כניסה למחסן; לא עשה כן בעל הרשיון, רשאי גובה המכס לפרוץ את המחסן או כל חצרים שיש לעבור בהם כדי להבטיח את הגישה.
80. טובין שהוחסנו רשאי פקיד-מכס לשוב ולמדרם ולשקלם או לבדקם, בין על פי הוראות גובה המכס ובין על פי בקשתו של בעל הטובין ועל חשבוננו, והמכס ישולם לפי התוצאות, זולת אם יש יסוד סביר להניח שמהו מן הפחת או מן ההפרש שנתגלה נגרם על ידי אמצעים בלתי הוגנים.
81. טובין חבי מכס המוחסנים במחסן רשוי, המכס עליהם ישולם תוך שנה אחת מיום שהוחסנו לראשונה, אם לא הרשה המנהל להחסינם תקופה ארוכה יותר; לא שולם המכס תוך הזמן האמור, מותר למכור את הטובין ויש לעשות בדמי המכר כפי שנקבע; היו הטובין דבר האבד, לדעת המנהל, רשאי המנהל למכרם גם לפני תום התקופה האמורה.
82. רשאי גובה המכס לדרוש מבעל טובין שבמחסן פרטי לסלקם משם למחסן כללי תוך זמן שקבע, או לשלם את המכס עליהם; לא נתמלאה הדרישה, רשאי גובה המכס למכרם ולעשות בדמי המכר כפי שנקבע.
83. טובין מוחסנים שסולקו מן המחסן בלי רשות, או לא הוגשו לפקיד-המכס כשדרש זאת, ולא ניתן עליהם הסבר להנחת דעתו של גובה המכס – בעל הרשיון של המחסן ישלם את כל המכס על אותם טובין ונוסף על המכס סכום של חמש לירות על כל אריזה או חבילה שסולקה, או שלא הוגשה, או כפל המכס.
84. נמצא חסר באחת האריזות של טובין שיובאו והוחסנו, ואין לתלות את החסר בכליה טבעית או בסיבה כשרה אחרת, יהא בעל רשיון המחסן חב, לפי דרישה בכתב מאת גובה המכס, לשלם כפל המכס החל על כמותם או על שוים של הטובין כפי שהוחסנו לראשונה.
85. מותר להרשות הוצאת טובין מוחסנים מן המחסן בלי תשלום מכס לשם הצגתם ברבים או למטרה דומה, לתקופה ובכמויות שאישר המנהל, ובלבד שתניתן ערובה להחזרת הטובין או לתשלום המכס.
86. רשאי גובה המכס להתיר ליבואן ליטול מטובין מוחסנים דוגמאות בשיעור צנוע ללא רשיון, ופרט למכס העשוי לחול לבסוף על החסר מן הכמות שהוחסנה לראשונה – אף ללא תשלום מכס.
87. גובה המכס יכול להרשות לבעל טובין מוחסנים או למי שבידו השליטה עליהם, למינם, להפרידם, לארזם, ולשוב ולארזם, ולעשות בהם כל השינויים, הסידורים והמינונים החוקיים הדרושים לשמירתם או להכשרתם למכירה, למשלוח ולכל עשייה חוקית בהם, ויכול הוא גם להרשות שחלק מן הטובין שהופרד כאמור ושאיננו שווה במכס החל עליו, יושמד ללא תשלום מכס עליו.
88. טובין מוחסנים שהם חבי מכס לפי הערך והורעו תוך כדי החסנה, מותר להעריך אותם שנית לפי בקשת בעל הטובין, והמכס ישולם לפי התוצאות, ובלבד שגובה המכס משוכנע שהורעו דרך מקרה.
89. (א) המנהל רשאי להביא לידי השמדת טובין מוחסנים אם לפי דעת גובה המכס אין הם

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995
פתיחת מחסן

לפקיד-המכס רשות
גישה למחסן

רשות לשוב ולמדרם
ולשקול טובין

המכס על טובין
מוחסנים ישולם תוך
שנה

גובה מכס רשאי
לצוות על סילוק
טובין למחסן כללי

חובתו של בעל רשיון

חסר בטובין מוחסנים

הוצאת טובין לשם
הצגה

דוגמאות מטובין

טיפול בטובין כשהם
במחסן

הערכה שנית של
טובין מוחסנים

טובין שאינם שווים
במכס החל עליהם

- שווים במכס החל עליהם, ורשאי הוא לוותר על המכס.
- (ב) בעל טובין שהושמדו ישלם לבעל רשיון המחסן, או לגובה המכס אם היו הטובין במחסן המכס, את כל התשלומים החלים עליהם ושאינם מכס.
90. (א) טובין העלולים בנקל להישרף, להתלקח או להתפוצץ אסור להחסינם אלא ברשות גובה המכס.
- (ב) טובין כאמור שגובה המכס לא הרשה להחסינם, מותר להפקידם במקום בטוח שאושר על ידי, וכל זמן שהם מופקדים שם יש לראותם כאילו הם במחסן המכס וגובה המכס רשאי למכרם כתום ארבעה עשר יום, אם לא נפרדו כהלכה.
- (ג) הוצאות סילוקם של הטובין, הבטחתם, וההשגחה והשמירה עליהם עד למכירתם ייקפו כנגד הטובין.
91. טובין מוחסנים מותר לרשמים –
- (1) לצריכה בארץ;
- (2) לייצוא;
- (3) לסילוק אל מקום אחר לשם החסנה.
92. טובין שהוחסנו או שנרשמו להחסנה או למסירה מן המחסן, ואבדו או הושמדו מחמת מאורע שלא ניתן למנוע, אם בהיותם באניה ואם בשעת סילוקם, הנחתם או קבלתם למחסן ואם בתוך המחסן, רשאי המנהל לוותר על המכס החל עליהם או להחזיר את המכס ששולם עליהם, כולו או מקצתו.
93. טובין שנרשמו כהלכה למסירה מן המחסן לשם סילוקם, או לשם ייצוא, ואבדו או הושמדו מחמת מאורע שלא ניתן למנוע, בין בשעת מסירה ובין בשעת טעינה, רשאי המנהל לוותר על המכס החל עליהם או להחזיר את המכס ששולם עליהם, כולו או מקצתו.
94. טובין שנרשמו להחסנה, בין לאחר ייבואם ובין לאחר סילוקם, ולפני שהוחסנו למעשה באו לרשמים לצריכה בארץ, לייצוא או לסילוק, יש לראותם כמוחסנים להלכה, ומותר למסרם לצריכה בארץ, לייצוא או לסילוק כאילו היו מוחסנים למעשה.
- סימן ב': מחסני המכס
95. (א) הממשלה רשאית, בצו, לקבוע מחסני מכס.
- (ב) טובין שהוחסנו או שהופקדו במחסן מכס, תשולם עליהם אגרה לפי הדירוג שנקבע.
- (ג) המנהל רשאי לוותר על אגרה, כולה או מקצתה, אם הורעו הטובין או אבדו או הושמדו מחמת מאורע שלא ניתן למנוע או במקרים אחרים שנקבעו.
96. המנהל רשאי, בצו, לקבוע שמחסן רשוי יהיה למחסן מכס, בכפוף לכל תנאי שנקבע בצו.
97. כל האגרות ישולמו לפני סילוק הטובין.
98. טובין שנרשמו ברשמו שנקבע, להפקדה במחסן מכס ולא סולקו משם כדין תוך שנה אחת מיום שהופקדו, רשאי גובה המכס למכרם.
99. המנהל רשאי לא להרשות מסירת טובין שהופקדו במחסן מכס, עד שלא קיבל הוכחות מניחות את הדעת ששולמו דמי ההובלה וההנחת החלים על אותם טובין.
- פרק ששי: ייצוא טובין**
- סימן א': ייצוא אסור וייצוא מוגבל
100. הממשלה רשאית, בצו, לאסור, להגביל או להסדיר, ייצואם של טובין או של סוג טובין מישראל, או משטח או ממקום שבישראל בין ביבשה, בין בים ובין באויר, ורשאית היא בצו זה לפרט את הטובין או סוג הטובין, בין דרך כלל ובין במיוחד, וכן לאסור, להגביל או להסדיר בו את הייצוא בין לכל מקום ובין לארץ מיוחדת או למקום מיוחד.

טובין העלולים להתלקח או להתפוצץ

רשיון על טובין מוחסנים

המנהל רשאי לוותר על מכס של טובין מוחסנים שאבדו או הושמדו

טובין מוחסנים שאבדו או הושמדו בעת מסירה או טעינה

החסנה להלכה

מחסני המכס

מותר להפוך מחסן רשוי למחסן מכס זמן תשלום האגרה

סמכות למכור

תשלום היטלים

סמכות לאסור ייצוא

101. לא ייצא אדם טובין שייצואם אסור.	יצוא אסור
102. לא ייצא אדם טובין שייצואם מוגבל או מוסדר אותה שעה על פי פקודה זו או על פי כל חיקוק אחר בר תוקף, אלא לפי ההגבלות וההסדר החלים עליהם.	יצוא מוגבל
סימן ב': סדרי ייצוא	
103. לפני שמעלים טובין אל אניה, קרון רכבת, או כלי הובלה אחר לשם יצוא יש לרשםם לשם יצוא בדרך שנקבעה לכך.	ירשום ליצוא
104. טובין שהיו רשומים ליצוא ולא נשלחו באניה, ברכבת או בכלי הובלה אחר כאמור ברשמון, יודיע בעל הטובין על כך מיד לפקיד המכס ויתקן את הרשמון; ואם היו הטובין חבי מכס יש להחסינם מיד במחסן או לרשםם שנית לשם יצואם לאחר מכן.	טובין שנעצרו ממסלוח
105. גובה המכס רשאי לדרוש מבעל הטובין להגיש לו תעודות לטובין שנרשמו ליצוא. ואם היו הטובין חבי מכס, רשאי גובה המכס לדרוש מבעל הטובין ערובה שהטובין יונחתו או יימסרו במקום שנרשמו לו, או שיינתן הסבר עליהם להנחת דעתו של גובה המכס.	תעודות וערובות
106. טובין שהוחסנו במחסן, או שמתכוונים לתבוע עליהם הישבון, או שיש לשטען אותם – אין ליצאם בכלי שיט שקיבולו פחות משישים טונות רשומות.	קיבולו של כלי שיט בטובי יצוא מסויימים
107. טובין הנתונים לפיקוח רשות-המכס והמיועדים לייצוא בדרך הים או להסעה לאורך החוף, וכן טובין שמתכוונים לתבוע עליהם הישבון, לא יוטענו על אניה אלא במישרין מרציף או ממקום מאושר אחר, או לאחר שהובאו במישרין משם אל האניה בסירה רשויה או בארבה רשויה.	טובין חייבים בטעינה מרציף או ממקום מאושר
108. (א) טובין המיועדים ליצוא בדרך היבשה שלא ברכבת, או ליצוא בדרך האויר, יש להביאם לבית המכס הסמוך ביותר למקום היצוא.	יצוא בדרך היבשה או האויר
(ב) אם בית המכס אינו על הגבול יש להוביל את הטובין, לאחר בדיקה, אל הגבול בנתיב שנקבע לכך, ללא סטיה ממנו, וליצאם משם.	
(ג) טובין נתונים לפיקוח רשות-המכס המוצאים ברכבת יש לשלוח אותם בקרון חתום כראוי בידי רשות-המכס.	
(ד) כלי הובלה המייצא טובין ביבשה או באויר מותר לדרוש עליו מצהר-יציאה.	
109. קברניט של אניה לא יפליג עם אנייתו משום נמל בלי שקיבל מגובה המכס תעודת מפדה.	תעודת מפדה
110. אניה שהפליגה מנמל בישראל ולא עצרה בתחנות שקבע המנהל לנחיתת פקידי-המכס או לעריכת בדיקה נוספת שלפני הפלגה ישלם הקברניט עשרים לירות; הפליגה האניה מנמל או מקום אחר כשפקיד-המכס או עובדי מדינה אחרים נמצאים בתוכה וההפלגה היתה שלא בהסכמתם ישלם הקברניט מאה לירות.	קנס בעד הפלגה שרירותית
111. לפני שתינתן תעודת מפדה ימסור קברניט או בעל האניה תסקיר יציאה ראוי כפי שנקבע, ישיב על שאלות בדבר האניה, מטענה, צוות עובדיה, נוסעיה, צידתה ומסעה ויגיש תעודות בענין האניה ומטענה; ואם היה כלי השיט פחות משל 300 טונות רשומים – יגיש לקצין המכס מצהר-יציאה.	דרישות שיט למלאותן לפני קבלת תעודת המפדה
112. בכפוף להוראות סעיף 111, חייב הקברניט, בעל האניה או סוכנה, למסור לגובה המכס את מצהר-היציאה תוך 24 שעות לאחר גמר המפדה, או תוך מועד מאוחר מזה ככל שירשה המנהל.	מסירת מצהר
113. לא יניח הקברניט להטעין על האניה טובין שלא פורטו או שלא אוזכרו במצהר היציאה, אלא לאחר שנתמלאו התנאים שנקבעו בסעיף 103; אין הוראה זו חלה על מטען לואי של נוסעים.	טעינת טובין שלא פורטו
114. (א) גובה המכס רשאי להתיר לקברניט או לבעל האניה לתקן כל טעות גלויה בגופו של מצהר או למלא כל חסר, שהם לדעת גובה המכס פרי מקרה או היסח הדעת; התיקון יהיה בהגשת מצהר מתוקן או מצהר מילואים, וגובה המכס רשאי, אם ייראה לו, לגבות בעדו את האגרה שנקבעה.	תיקון מצהר יציאה
(ב) פרט לאמור בסעיף קטן (א) אין לתקן מצהר יציאה.	

<p>115. לא תינתן תעודת מפדה לאניה אלא לאחר שניתן הסבר כראוי, להנחת דעתו של גובה המכס, על מטענה ועל צידתה שהובאו מנמלים זרים, ולאחר שנתמלאו כראוי שאר הדרישות החוקיות בנוגע לאניה למטענה הנכנס והיוצא.</p>	<p>תנאים לפדיה</p>
<p>116. אניה כשהיא מפליגה מנמל, חייב קברניטה, אם נדרש לכך, לעצרה בתחנת המעלה שנקבעה לאותו נמל, ולהקל בכל אמצעי סביר את עלייתו של פקיד-המכס על האניה, וכל זמן שפקיד-המכס נמצא באניה במילוי תפקידו לא יפליג הקברניט באנייתו מהנמל בלי הסכמתו.</p>	<p>יש לעצור את האניה בתחנת המעלה</p>
<p>117. קברניט של אניה לאחר מפדה חייב –</p>	<p>הקברניט חייב הסבר על טובין חסרים</p>
<p>(1) להגיש את תעודת המפדה, אם נדרש לכך על ידי פקיד-מכס; (2) ליתן הסבר להנחת דעתו של גובה המכס על טובין שפורטו או שאוזכרו במצהר היציאה ואינם מצויים באניה.</p>	
<p>118. טובין שהטעינום ליצוא, בדרך היס או היבשה או האויר, אין לפרקם אלא ברשות גובה המכס.</p>	<p>איסור על פריקת טובי יצוא שלא ברשות</p>
<p>119. היצואן חייב, אם נדרש לכך על ידי המנהל, להגיש תעודה מאת פקיד-המכס הראשי בנמל היעוד, להוכחה שהטובין שהיו נתונים לפיקוח רשות-המכס הונחתו באותו נמל כראוי, בהתאם לרשומון היצוא, ורשאי גובה המכס שלא להתיר לאותו יצואן ליצא טובין אחרים הנתונים לפיקוח רשות-המכס, אם לא המציא תוך מועד סביר את תעודת ההנחת של טובין שיצא קודם לכן, או אם לא נתן הסבר על הטובין להנחת דעתו של גובה המכס.</p>	<p>תעודת הנחת</p>
<p>פרק שביעי: צידת אניה</p>	
<p>120. צידת אניה, בין שהטעינוה בנמלי חוץ ובין בנמלי ישראל, לא ישתמשו בה אלא הנוסעים והצוות או לשירותי האניה בלבד, אלא אם כן נרשמה לצריכה בארץ או אם נקבעו הוראות אחרות בענין זה.</p>	<p>השימוש בצידת אניה</p>
<p>121. לא ישתמשו בצידת אניה בניגוד לסעיף 120 ולא יפרקוה ולא ינחיתוה אלא ברשות גובה המכס.</p>	<p>הנחת צידת-אניה</p>
<p>122. צידת אניה שהטעינוה ממחסן בלי תשלום מכס, או בהישבון, תישאר חתומה בחותם המכס כל זמן שהאניה היא בנמל או במקום אחר בישראל, או כל זמן שהיא עוברת מנמל או ממקום אחר בישראל למשנהו עד להפלגתה הסופית למסע חוץ.</p>	<p>צידת-אניה חתומה</p>
<p>123. עודפי צידת אניה מותר, ברשות גובה המכס, לרשום כדרך שרושמים סחורה או להחסינם במחסן שימשו צידת אניה בעתיד.</p>	<p>עודפי צידת-אניה מותר להנחית ברשות</p>
<p>פרק שמיני: תשלומי מכס</p>	
<p>124. (א) מכס ישולם לפי תעריף שהוא בר תוקף בשעת התשלום; התשלום ייעשה בדרך שתיקבע בתקנות.</p>	<p>הזמן הקובע לגבי שיעור המכס (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995</p>
<p>(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), המכס על יבוא טובין בדואר חבילות, ישולם לפי תעריף שהוא בר תוקף בשעת שומת המכס כפי שהורה פקיד המכס המוסמך בבית הדואר. (ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות סעיפים 140 או 160 ב.</p>	
<p>125. מקום שהמכס מוטל לפי המשקל או לפי המידה, ייקבעו משקלם או מידתם של הטובין לפי המשקלות והמידות שאושרו על-ידי רשות-המכס.</p>	<p>משקלות ומידות</p>
<p>126. מקום שהמכס מוטל לפי כמות, משקל, גודל או ערך מסויימים, יהא המכס שיוטל על כמות, משקל, גודל או ערך גדולים יותר או קטנים יותר, מחושב לפי חשבון יחסי.</p>	<p>המכס – לפי חישוב יחסי</p>
<p>127. טובין הנמכרים או המוכנים למכירה כבעלי שיעור או כמות גדולים משהם למעשה, או שמקובל שהם טובין כאלה, המכס עליהם יוטל לפי הגודל או הכמות הגדולים יותר.</p>	<p>מתי המכס לפי הכמות הגדולה יותר</p>
<p>128. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995</p>

129. בסעיפים 129 עד 134 א –

"טובין מוערכים" – הטובין שיש לקבוע את ערכם לצורך מכס;

"טובין זהים" – טובין הוזהים לטובין המוערכים מכל בחינה שהיא, לרבות במאפייניהם הפיסיים, באיכותם ובמוניטין שלהם, ובלבד שיוצרו באותה מדינה שבה יוצרו הטובין המוערכים; לעניין זה –

(1) הבדלים צורניים מזעריים לא יפסלו טובין המקיימים את תנאי ההגדרה, בכל מובן אחר, מלהיחשב זהים;

(2) לא יראו טובין הכוללים מרכיב ישראלי כטובין זהים;

"טובין דומים" – טובין, אשר אף שאינם זהים לחלוטין לטובין המוערכים, נתקיימו בהם כל אלה:

(1) הם יוצרו באותה מדינה שבה יוצרו הטובין המוערכים;

(2) הם בעלי מאפיינים דומים לטובין המוערכים ועשויים מחומרים דומים, המאפשרים להם תפקוד דומה וחלופיות מבחינה מסחרית;

(3) הם אינם כוללים מרכיב ישראלי;

לעניין קביעת הדמיון לטובין המוערכים יובאו בחשבון, בין היתר, איכות, מוניטין וסימן מסחרי;

"מרכיב ישראלי" – הנדסה, פיתוח, עבודת אמנות, עבודת עיצוב, תכניות או סקיצות, שנעשו בישראל;

"ייצור" – לרבות גידול וכריה;

"מישור מסחרי" – סיטונות, קימעונות, מכירה באמצעות סוכן בלעדי, וכיוצא באלה;

"יחסים מיוחדים" –

(1) יחסים בין צדדים לעסקת ייבוא, שמתקיים בהם לפחות אחד מאלה –

(א) אחד מהצדדים לעסקה הוא נושא משרה בעסקו של האחר; לעניין זה, "נושא משרה" – דירקטור, מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, מנהל אחר הכפוף במישורין למנהל הכללי, וכל ממלא תפקיד כאמור בחברה אף אם תוארו שונה;

(ב) הצדדים לעסקה מוכרים על פי דין כשותפים לעסקים;

(ג) הצדדים לעסקה הם עובד ומעביד;

(ד) אדם כלשהו הוא בעלים, שולט או מחזיק, בחמישה אחוזים או יותר מזכויות ההצבעה או מהמניות בכל אחד מהצדדים לעסקה, במישורין או בעקיפין;

(ה) אחד מהצדדים לעסקה שולט באחר, במישורין או בעקיפין;

(ו) הצדדים לעסקה נשלטים בידי צד שלישי, במישורין או בעקיפין;

(ז) הצדדים לעסקה שולטים ביחד בצד שלישי, במישורין או בעקיפין;

(ח) הצדדים לעסקה הם קרובי משפחה; לעניין זה, "קרוב משפחה" – בן זוג, אח, אחות, הורה, הורי הורה, הורה של בן-הזוג, צאצא, צאצא של בן-הזוג, ובן-זוג של כל אחד מאלה;

(2) לעניין הגדרה זו יראו אדם כשולט באחר, כאשר הוא מצוי בעמדה חוקית או מעשית, המאפשרת לו להגביל או לכוון את פעילותו;

(3) סוכן בלעדי, מפיץ בלעדי או בעל זכיון בלעדי, בעסקו של אחר, יהא תיאור היחסים ביניהם אשר יהא, יראו כאילו מתקיימים ביניהם יחסים מיוחדים רק אם מתקיים לגביהם לפחות אחד התנאים שבפסקה (1);

"שימוש עצמי" – אחד מאלה:

(1) שימוש בטובין שייבא יחיד לצרכיו או לצורכי בני ביתו;

(2) נתינה במתנה של טובין שייבא יחיד, לצרכיו או לצורכי בני ביתו של יחיד אחר;

”שימוש מסחרי” – שימוש שאינו שימוש עצמי.

130. ערכם של טובין מוערכים ייקבע כלהלן –

- (1) לפי ערך עסקה שבה נרכשו, מחושב לפי הוראות סעיף 132;
- (2) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (1) – לפי ערך עסקה שבה נרכשו טובין זהים, מחושב לפי הוראות סעיפים 133 א ו-133 ג;
- (3) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (2) – לפי ערך עסקה שבה נרכשו טובין דומים, מחושב לפי הוראות סעיפים 133 ב ו-133 ג;
- (4) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (3) – לפי מחיר מכירה בישראל, מחושב לפי הוראות סעיף 133 ד;
- (5) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (4) – לפי ערך מחושב, בהתאם להוראות סעיף 133 ה;
- (6) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים לפי פסקה (3), ועל אף שניתן לקבוע את ערך הטובין לפי הוראות פסקה (4) – לפי הוראות פסקה (5) תחילה, וזאת בהתאם לבקשת היבואן ובאישור גובה המכס;
- (7) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקאות (1) עד (6) – לפי הוראות סעיף 133 ו.

דרכי קביעת ערכם של טובין מוערכים (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

131. (א) ערכם של טובין מוערכים שחלפה שנה משעת ייבואם כאמור בסעיף 144 בטרם נפדו מפיקוח רשות המכס, ייקבע לפי הוראות סעיף 130 החל מהוראת פסקה (2), והוראת פסקה (1) לא תחול.

קביעת ערכם של טובין שחלפה שנה מעת ייבואם (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי המנהל, על פי בקשת היבואן ומנימוקים שיירשמו, להורות כי ערכם של טובין כמשמעותם בסעיף קטן (א) ייקבע לפי הוראות סעיף 130, החל בהוראת פסקה (1).

132. (א) ערך עסקה הוא המחיר ששולם או שיש לשלמו בעד הטובין, בעת מכירתם לשם ייצוא לישראל (להלן – מחיר העסקה), בתוספת ההוצאות והסכומים המפורטים בסעיף 133, ובלבד שהתקיימו כל התנאים המנויים בסעיף קטן (ב).

ערך עסקה (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

(ב) ערך עסקה ייקבע לפי סעיף קטן (א) רק בהתקיים כל אלה:

- (1) אין הגבלות באשר למכירת הטובין או לשימוש בהם בידי היבואן, למעט –
 - (א) הגבלות המוטלות או הנדרשות בישראל על פי דין;
 - (ב) הגבלות לגבי האזורים הגאוגרפיים שבהם מותר למכור את הטובין;
 - (ג) הגבלות שאינן משפיעות באופן משמעותי על ערך הטובין;
- (2) מכירת הטובין או מחירם אינם כפופים לתנאי או לתמורה כלשהם, שלא ניתן לאמוד את ערכם לצורך קביעת ערך הטובין;
- (3) לא ניתן ליחס למוכר הטובין, בין במישרין ובין בעקיפין, כל חלק בתקבולים הצפויים ממכירת הטובין או משימוש בהם על ידי היבואן, למעט ההוצאות והסכומים המפורטים בסעיף 133, אם אינם כלולים במחיר העסקה מלכתחילה;
- (4) (א) אין יחסים מיוחדים בין המוכר ליבואן;
 - (ב) היו יחסים מיוחדים בין המוכר ליבואן – ערך העסקה לא הושפע מאותם יחסים; לעניין זה, יראו את ערך העסקה כאילו לא הושפע מיחסים מיוחדים אם הוכיח היבואן שערך העסקה קרוב, ככל האפשר, לאחד מהערכים המפורטים להלן –
 - (1) ערך העסקה במכירתם לייצוא לישראל של טובין זהים או דומים, ליבואנים שאין ביניהם לבין המוכר יחסים מיוחדים;
 - (2) ערך טובין זהים או דומים שנקבע לפי הוראות סעיף 133 ד;

- (3) ערך טובין זהים או דומים שנקבע לפי הוראות סעיף 133 ה';
- (ג) סבר המנהל כי ערך העסקה הושפע מיחסים מיוחדים, יודיע על כך ליבואן ויתן לו הזדמנות להשמיע בפניו את טענותיו.
- (ג) עסקה שלא מתקיים לגביה אחד התנאים האמורים בסעיף קטן (ב), לא תשמש לקביעת ערכם של טובין לפי סעיף 130.
- (ד) בקביעת ערך עסקה לא תובא בחשבון ריבית על פי הסדרי מימון שעשה היבואן בקשר לייבוא הטובין, אם נתקיימו כל אלה:
- (1) דמי הריבית נפרדים ממחיר העסקה;
 - (2) הסדרי המימון נעשו בכתב;
 - (3) היבואן הוכיח, אם נדרש לעשות זאת, שהטובין אכן נמכרים במחיר שהוצהר עליו כמחיר העסקה וכי שער הריבית המוצהר, אינו עולה על הרמה המקובלת בעסקאות דומות במדינה שבה ניתן המימון, בעת שנעשה הסדר המימון.
- (ה) הנחות במחיר טובין שיינתנו לאחר פדייתם מפיקוח רשות המכס, לא יובאו בחשבון לעניין קביעת ערך העסקה של אותם טובין.
133. (א) לצורך קביעת ערך העסקה כאמור בסעיף 132, ייוספו למחיר העסקה אך ורק ההוצאות והסכומים המפורטים להלן, אם אינם כלולים בו מלכתחילה, כשהם מחושבים על יסוד נתונים אובייקטיביים הניתן לאומדן –
- (1) ההוצאות ששילם הקונה או שעליו לשלמן הקשורות בקניית הטובין כלהלן –
 - (א) עמלות ודמי תיווך למעט עמלות קניה; לעניין זה, "עמלות קניה" – תשלומים שמשלם היבואן לסוכנו תמורת שירותי הייצוג בקניית הטובין שהסוכן מעניק לו בחוץ לארץ;
 - (ב) עלות כלי הקיבול הנחשבים לעניין המכס כחלק בלתי נפרד מהטובין;
 - (ג) עלות האריזה לרבות עלות העבודה ועלות חומרי האריזה;
 - (2) הערך היחסי של השירותים ואמצעי הייצור המפורטים להלן, שסיפק היבואן, במישרין או בעקיפין, ללא תמורה או במחיר מוזל, בקשר לייצורם ולמכירתם לייצוא של הטובין –
 - (א) חומרים, מרכיבים, חלקים ופריטים דומים, הכלולים בטובין;
 - (ב) כלים, תבניות ופריטים דומים, ששימשו בייצור הטובין;
 - (ג) חומרים שנצרכו והתכלו בייצור הטובין;
 - (ד) הנדסה, פיתוח, עבודת אמנות, עבודת עיצוב תכניות וסקיצות, שנעשו מחוץ לישראל, ונדרשו בייצור הטובין;
 - (3) תמלוגים ודמי רשיון המתייחסים לטובין, שהיבואן חייב בתשלומם, במישרין או בעקיפין, כתנאי למכירת הטובין בישראל על ידו;
 - (4) ערכו של כל חלק שניתן ליחסו למוכר, במישרין או בעקיפין, בתקבולים הצפויים מכל מכירה של הטובין או משימוש בהם, שבוצעו לאחר מכירתם לייצוא לישראל;
 - (5) העלויות שלהלן הכרוכות בהבאת הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא –
 - (א) עלות ההובלה של הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא, למעט עלויות כאמור שנגרמו עקב נסיבות מיוחדות שאין ליבואן שליטה עליהן והמנהל קבע שאין לכלול אותן בערך העסקה; המנהל רשאי לקבוע כללים ותנאים לעניין זה, לרבות סוגי טובין, סוגי הובלות ושירותים אחרים;
 - (ב) תשלומים עבור טעינה, פריקה וטיפול, הקשורים בהובלת הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא, ובכלל זה אגרות סבלות, אגרות סוורות ואגרות רציף;
 - (ג) עלות הביטוח.
- (ב) בהעדר נתונים אובייקטיביים הניתנים לאומדן לצורך חישוב הוצאה או סכום כלשהם

התוספות למחיר
העסקה לעניין קביעת
ערך העסקה
(תיקון מס' 15)
תשנ"ח-1997

(תיקון מס' 17)
תשס"א-2000

מן המפורטים בסעיף קטן (א), שהוצאו במסגרת עסקה, לא תשמש העסקה האמורה לקביעת ערכם של טובין לפי סעיף 130.

133 א. לעניין סעיף 130(2) –

- (1) ערך עסקה שבה נרכשו טובין זהים יחושב לפי הוראות סעיף 132 ;
 (2) עסקה שבה נרכשו טובין זהים תשמש לקביעת ערכם של הטובין המוערכים אם נתקיימו כל אלה:

(א) הטובין הזהים יוצאו לישראל באותה עת שבה יוצאו הטובין המוערכים, או בסמוך לאותה עת;

(ב) העסקה שבה נרכשו הטובין הזהים התבצעה באותו מישור מסחרי שבו התבצעה העסקה בטובין המוערכים ובכמויות דומות; בהעדר עסקה כאמור – עסקה שבה נרכשו טובין זהים במישור מסחרי שונה מהמישור המסחרי שבו נרכשו הטובין המוערכים או בכמויות שונות, ובלבד שההבדלים שניתן ליחסם למישור המסחרי או לכמויות נלקחו בחשבון לצורך התאמת ערך העסקה; ההתאמה תתבסס על ראיות מוכחות המצביעות באופן ברור על סבירות ההערכה ודיוקה.

133 ב. לעניין סעיף 130(3) –

- (1) ערך עסקה שבה נרכשו טובין דומים יחושב לפי הוראות סעיף 132 ;
 (2) עסקה שבה נרכשו טובין דומים תשמש לקביעת ערכם של הטובין המוערכים אם נתקיימו כל אלה:

(א) הטובין הדומים יוצאו לישראל באותה עת שבה יוצאו הטובין המוערכים, או בסמוך לאותה עת;

(ב) העסקה שבה נרכשו הטובין הדומים התבצעה באותו מישור מסחרי שבו התבצעה העסקה בטובין המוערכים ובכמויות דומות; בהעדר עסקה כאמור – עסקה שבה נרכשו טובין דומים במישור מסחרי שונה מהמישור המסחרי שבו נרכשו הטובין המוערכים או בכמויות שונות, ובלבד שההבדלים שניתן ליחסם למישור המסחרי או לכמויות, נלקחו בחשבון לצורך התאמת ערך העסקה; ההתאמה תתבסס על ראיות מוכחות המצביעות באופן ברור על סבירות ההערכה ודיוקה.

133 ג. לעניין סעיף 130(2) ו-(3) –

(1) נמצא יותר מערך עסקה אחד של טובין זהים או טובין דומים, לפי העניין, שמתקיימות לגביהם הוראות סעיפים 129 עד 133 ט, ייקבע ערך הטובין המוערכים לפי הנמוך מבין הערכים שנמצאו;

(2) במקרים שבהם ההוצאות המפורטות בסעיף 133(א)(5) נכללות בערך העסקה, תתבצע התאמה, לשם התחשבות בהבדלים משמעותיים בהוצאות האמורות, הנובעים מהבדלים במרחק או באופן ההובלה, בין ערך העסקה של הטובין הזהים או הדומים, לפי העניין, לבין ערך העסקה של הטובין המוערכים.

133 ד. לעניין סעיף 130(4) –

(1) באין אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים לפי סעיף 130(1) עד (3), וטובין זהים או דומים לטובין המוערכים נמכרים בישראל באותו מצב שבו יובאו – יחושב ערך הטובין המוערכים לפי סעיף זה, בהתבסס על המחיר ליחידה שבו נמכרים הטובין הזהים או הדומים לראשונה לאחר הייבוא, בכמות המצרפית הגדולה ביותר, בעת ייבוא הטובין המוערכים או בסמוך לכך, לבני אדם שאין יחסים מיוחדים ביניהם לבין המוכר בישראל, בניכוי סכומים אלה:

(א) העמלות המשתלמות בדרך כלל או שהוסכם לשלמן, או התוספות שנהוג בדרך כלל להוסיפן בחישוב הרווח, והוצאות כלליות, בקשר עם מכירות של טובין מיובאים באותה רמה או מאותו סוג בישראל;

(ב) ההוצאות הרגילות של הובלה וביטוח והוצאות נלוות, הנוצרות בדרך כלל בישראל;

ערך עסקה שבה נרכשו טובין זהים (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

ערך עסקה שבה נרכשו טובין דומים (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

כללים לקביעת ערך עסקה של טובין זהים או דומים (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

קביעת ערך טובין על פי מחיר מכירה בישראל (תיקון מס' 15) תשנ"ח-1997

(ג) עלויות הכרוכות בהבאת הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא, כמפורט בסעיף 133(א)(5);

(ד) מכס ומסים אחרים שיש לשלמם בישראל עקב ייבוא הטובין או מכירתם;

(2) לא נמכרו טובין זהים או דומים בעת ייבוא הטובין המוערכים או בסמוך לכך – יחושב ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (1), אך בהתבסס על המחיר ליחידה שבו נמכרים הטובין הזהים או הדומים בישראל באותו מצב שבו יובאו, במועד הקרוב ביותר לאחר ייבוא הטובין המוערכים, ובלבד שטרם חלפו 90 ימים ממועד הייבוא של הטובין המוערכים;

(3) לא נמכרים טובין זהים או דומים בישראל באותו מצב שבו יובאו – יחושב ערך הטובין המוערכים, אם ביקש זאת היבואן, כאמור בפסקה (1), אך בהתבסס על המחיר ליחידה שבו נמכרים הטובין האמורים לאחר עיבוד נוסף, בכמות המצרפית הגדולה ביותר, לקונה בישראל שאין בינו ובין המוכר בישראל יחסים מיוחדים, תוך ניכוי הערך המוסף הנובע מהעיבוד האמור; הערך המוסף יחושב על בסיס נתונים אובייקטיביים הניתנים לאומדן;

(4) מכירה בישראל של טובין זהים או דומים, לאדם שסיפק, במישרין או בעקיפין, ללא תמורה או במחיר מוזל, אחד מן המרכיבים המפורטים בסעיף 133(א)(2), לשימוש בקשר עם ייצורם ומכירתם לייצוא של הטובין האמורים, לא תשמש לקביעת ערכם של טובין מוערכים לפי סעיף זה.

133ה. לעניין סעיף 130(5) –

קביעת ערך מחושב
(תיקון מס' 15)
תשנ"ח-1997

(1) ערכם של הטובין המוערכים ייקבע לפי ערך מחושב שהוא סך כל הערכים שלהלן:

(א) עלותם או ערכם של חומרים וייצור או כל עיבוד אחר, המשמשים בייצורם של הטובין המוערכים, לרבות עלות המרכיבים המפורטים בסעיף 133(א)(1), בפסקאות משנה (ב) ו-(ג);

(ב) סכום השווה לרווחים ולהוצאות הכלליות שיש בדרך כלל במכירות של טובין ברמתם או מסוגם של הטובין המוערכים, הנעשות בידי יצרנים במדינת הייצוא לשם ייצוא לישראל;

(ג) העלויות הכרוכות בהבאת הטובין המוערכים לנמל הייבוא או למקום הייבוא כמפורט בסעיף 133(א)(5);

(2) אדם שאינו תושב ישראל, לא יחויב להמציא חשבונות, רשומות או מסמכים אחרים, לשם בדיקה, ולא יחויב להתיר גישה אליהם, לצורך קביעת ערך מחושב; ואולם, המנהל רשאי לאמת במדינה אחרת מידע שסיפק יצרן טובין, לשם קביעת ערך מחושב, בהסכמת אותו יצרן, לאחר מתן הודעה מוקדמת ראויה לרשות המוסמכת במדינתו של היצרן, ומשלא התנגדה הרשות האמורה תוך זמן סביר.

133ו. לעניין סעיף 130(7) –

קביעת ערך במקרים
אחרים
(תיקון מס' 15)
תשנ"ח-1997

(1) באין אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים לפי סעיף 130(1) עד (6) – ייקבע ערכם תוך שימוש באמצעים סבירים העולים בקנה אחד עם העקרונות וההוראות שנקבעו בהסכם גאט"ט, משנת 1994 ובהסכם בדבר יישום סעיף VII להסכם גאט"ט, משנת 1994, כפי שבאו לידי ביטוי בסעיפים 129 עד 133ט;

(2) ערך הטובין המוערכים לפי סעיף זה, לא ייקבע על יסוד אחד מאלה:

(א) המחיר לצרכן של טובין מייצור מקומי;

(ב) שיטה המורה על קביעת ערך למטרות מכס, לפי הגבוה משני ערכים נתונים;

(ג) מחירם של הטובין בשוק המקומי במדינת הייצוא;

(ד) עלות הייצור, למעט ערך מחושב שנקבע לטובין זהים או לטובין דומים לפי סעיף 133ה, ולעניין זה, יראו טובין כטובין זהים או כטובין דומים אף אם לא יוצרו באותה מדינה;

(ה) מחירם של הטובין לייצוא אל מדינה שאינה מדינת ישראל;

- (ו) ערך מינימלי למטרות מכס ;
- (ז) ערכים שרירותיים או פיקטיביים ;
- (3) מבלי לגרוע מהוראות פסקה (1), רשאי המנהל, לשם יישום הוראות סעיף זה, להיעזר בשיטות הערכת הטובין המפורטות בסעיף 130, גם אם לא ניתן למלא אחר כל תנאיהן.
- 133ז. ערכם של טובין שניזוקו לפני פדייתם מפיקוח רשות המכס ייקבע לפי שיטות ההערכה הקבועות בסעיף 130, תוך התחשבות בירידת ערך הטובין המוערכים כתוצאה מן הנזק; נקבע ערכם של טובין שניזוקו לפי הוראות סעיף זה, לא יחולו לגביהם הוראות סעיף 150(1).
- 133ח. המנהל ימסור ליבואן הודעה בכתב על ערך הטובין שנקבע לפי הוראות סעיפים 130 עד 133ז, לפי העניין, ועל השיטה שלפיה נקבע הערך האמור; לבקשת היבואן, ימסור לו המנהל בכתב גם את פירוט החישוב.
- 133ט. הוראות סעיפים 129 עד 133ח יחולו רק לגבי טובין שיובאו לשימוש מסחרי.
134. (א) המנהל רשאי להתקין תקנות להפעלת הסעיפים 129 עד 133ט וביחוד כדי לחייב כל אדם הקשור ביבוא טובין לישראל לספק למנהל, בצורה שידרוש, כל ידיעה הנחוצה לדעתו, בשביל הערכה נכונה של הטובין וכן פנקסי חשבונות וכל תעודה אחרת המתייחסת לקניית הטובין, ייבואם או מכירתם על ידי אותו אדם.
- (ב) העובר על תקנה שהותקנה על פי סעיף זה, דינו – קנס מאה לירות על כל עבירה.
- 134א. ערכם של טובין שיובאו לשימוש עצמי, בין במטען נלווה ובין בדרך אחרת, יחושב בהתאם לתקנות שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת.
135. (בוטל).
136. טובין שהם חבי מכס לפי הערך והם מורכבים משני חלקים נפרדים או יותר, כל חלק מהם, או שיובא בנפרד, יוטל עליו מכס לפי השיעור החל על הטובין השלמים.
137. (בוטל).
138. טובין שהם חבי מכס לפי המידה יש לסוורם, לערמם, למיינם, לשימם במסגרת או להניחם בכל דרך אחרת, לפי דרישת גובה המכס ועל חשבון בעל הטובין, כדי לאפשר מדידתם ומיפוטם; היו הטובין נמדדים בצובר, תיקבע המידה לפי מלוא היקפם של הסך או של הערימה.
139. טובין שהם חבי מכס לפי הערך ונמכרו באחת ממכירות רשות-המכס, מותר לראות את המחיר שנתברר במכירה זו כערכם של הטובין.
140. טובין חבי מכס שנכללו בתסקיר של כלי הובלה ולא הוצגו לפני פקיד-המכס, ישלם בעל כלי ההובלה, קברניטו, מפקדו או סוכנו, את המכס עם דרישתו של גובה המכס ולפי שומתו ובשיעור שהיה בר-תוקף בשעת מסירת התסקיר על הטובין, אלא אם כן ניתן הסבר עליהם להנחת דעתו של גובה המכס.
141. (א) טובין שיובאו לארץ כשהם פטורים ממכס מחמת היותם רכוש של צבא-הגנה לישראל או של פקיד קונסולרי, סוכן מסחרי, חברה, פירמה או כל מוסד או אדם אחר שהיו אותה שעה, לפי כל חיקוק בר-תוקף בעניני מכס, בעלי זכות יתר ליבא טובין אלה בלי מכס, והוצאו הטובין לרשותם של חברה, פירמה, מוסד או אדם אחר שאינם זכאים ליבא אותם טובין בלי מכס, ינהגו בהם לפי כללים אלה:
- (1) היה המכס לפי תעריפו בשעת הוצאת מכס לפי הערך, יהיו הטובין חבים במכס לפי הערך על ערכם בשעת הוצאה ומכס זה יוטל עליהם;
- (2) היה המכס לפי תעריפו בשעת הוצאת מכס לפי שיעור קצוב, והוכח להנחת דעתו של המנהל, כי מצב הטובין הורע מיום שיובאו, יהיו חבים בסכום שהוא ביחס לערכם

קביעת ערך של טובין שניזוקו לפני פדייתם (תיקון מס' 15) תשנ"ה-1997

מסירת פירוט חשבון ליבואן (תיקון מס' 15) תשנ"ה-1997

תחולה לגבי טובין שיובאו לשימוש מסחרי (תיקון מס' 15) תשנ"ה-1997

סמכות המנהל להתקין תקנות לצורך הערכה (תיקון מס' 15) תשנ"ה-1997

ערך טובין שיובאו לשימוש עצמי (תיקון מס' 15) תשנ"ה-1997 (תיקון מס' 3) תשכ"ה-1965

שיעור המכס על חלק מן השלם

(תיקון מס' 3) תשכ"ה-1965

מדידה לצורך חישוב המכס

ערכם של טובין שנמכרו על ידי רשות המכס

תשלום המכס על טובין שנכללו בתסקיר ולא הוצגו

עשיה בטובין שיובאו כשהם פטורים-ממכס

בשעת הוצאה כיחס שבין הסכום שיש להטיל לפי אותו שיעור קצוב לבין ערכם בשעת יבואם ומכס זה יוטל עליהם; לא הוכח כאמור, יהיו חבים במכס לפי השעור הקצוב שנקבע להם ומכס זה יוטל עליהם.

(ב) כל המוציא טובין כאמור בסעיף קטן (א), ימסור למנהל פרטים על כך וישלם את המכס העשוי לחול עליהם לפני הוצאתם.

(ג) שר האוצר רשאי לפטור מהמכס החל לפי סעיף זה, מכולו או מקצתו, ובתנאים שקבע, מכוננית נוסעים שנציג דיפלומטי או נציגות דיפלומטית של מדינה אחרת העבירה אותה לזולתם, במידה שאותה מדינה גומלת פטור כזה למדינת ישראל.

142. דוגמאות קטנות מתוך צובר של טובין הנתון לפיקוחה של רשות-המכס מותר לפי תנאים שנקבעו, למסור בלי תשלום מכס.

דוגמאות

143. אם לאחר שהוסכם על מכירתם או על מסירתם של טובין כשהמכס עליהם משולם, ולפני שנרשמו הטובין לצריכה בארץ, חל במכס הנגבה שינוי הנוגע לאותם טובין, יהא ההסכם נתון לתנאים שלהלן, אם אין בו הוראה אחרת מפורשת בכתב:

שינוי בהסכם אגב שינוי במכס

(1) היה השינוי הטלת מכס חדש או הגדלת המכס הקיים, יכול המוכר, לאחר ששילם את המכס החדש או המוגדל, להוסיף את ההפרש על המחיר המוסכם;

(2) היה השינוי ביטול המכס או הקטנתו, יכול הקונה לנכות מן המחיר המוסכם את ההפרש שבא מחמת השינוי.

144. מקום שהיה דרוש, לענין דיני המכס, לקבוע בדיוק אימתי חלה שעת ייבואם של טובין, יראו כשעת הייבוא את זמן כניסתה של האניה המביאה את הטובין לתחומי אותו נמל שבו יש למסור, לפי הסדר הראוי, תסקיר על האניה ולפרוק את הטובין; ואם יובאו הטובין שלא בדרך הים, יראו כשעת הייבוא את הזמן שבו חצו הטובין את הגבול.

מועד ייבואם של טובין

145. למדינה יהיה עכבון ראשון ועדיף על טובין הנתונים לפיקוח רשות-המכס, יהא נשגורם אשר יהא, להבטחת תשלום המכס והתשלומים החלים עליהם, יהא החייב בתשלומים אשר יהא, והקנסות שתשלומם על השוגר או על הנשגור.

ניכוי המכס

146. (א) עם הרשמו על הטובין יש להגיש את כל חשבונות המכס, שטרי הביטוח, שטרי המטען, שטרי החבילות, המכתבים והתעודות האחרות הנוגעים למשלוח הטובין והמראים את ערכם במקום קנייתם, ואת דמי ההובלה, הביטוח ושאר התשלומים שעליהם.

מסירת חשבון מכר עם הרשמו

(ב) בטובין שייבואם או ייצואם טעון היתר או רשיון יש להגיש עם הרשמו גם את ההיתר או הרשיון.

(ג) רשאי המנהל לדרוש שעם חשבון הממכר המקורי יוגש לו העתק חתום בידי הנשגור או בידי בעל הטובין או בחותמתם; במקרה זה תעכב רשות-המכס בידיה את חשבון המכס המקורי, ותחזיר את ההעתק לבעליו לאחר שנפרדו הטובין.

(ד) המסמכים והתעודות המפורטים בסעיף זה יוגשו בדרך שתקבע בתקנות.

(תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995

147. חשבונות המכר ותעודות הלואי שלהם בנוגע לטובין שיובאו יכללו את הפרטים שנקבעו, והמנהל רשאי לסרב לקבל חשבון או תעודה שאין בהם פרטים אלה.

פרטים שהם חובה בחשבונות מכר

148. מקום שמחיר הטובין או כל סכום אחר שיש להביאו בחשבון לענין דיני המכס אינו נקוב במטבע ישראלי, יחושב במטבע ישראלי לפי הכללים שקבע שר האוצר באשור ועדת הכספים של הכנסת.

המרת מטבע חוץ לצורך הערכה (תיקון מס' 2) תשכ"ב-1962 (תיקון מס' 8) תשל"ח-1977

149. (א) מקום שהמכס הוא לפי הערך ויש למנהל יסוד להניח שהערך המוצהר על ידי היבואן או על ידי סוכנו הוא נמוך מדי, רשאי המנהל ליטול את המכס בעין, או ליטול, במסירת מודעה תחילה ליבואן או לסוכנו, את הטובין בתשלום ערכם כאמור ותוספת של חמישה אחוזים.

המנהל רשאי ליטול טובין בתשלום ערכם המוצהר או ליטול מכס בעין

(ב) תשלום הערך המוצהר, כאמור, והחזרת המכס ששולם על הטובין, ייעשו תוך שלושים יום לאחר הצהרתו של היבואן או של סוכנו.

150. המנהל רשאי להחזיר מכס או לוותר על תשלומו, כולו או מקצתו, באחת מאלה:

החזרת מכס ששולם
(תיקון מס' 1)
תשכ"א-1961

(1) הטובין אבדו, הושמדו, ניזוקו או נעזבו לרשות המכס, בין בעודם בפיקוח ובין לפני כן; ובלבד שלא תוגש תביעה להחזרה או לויתור אחרי שסולקו הטובין מפיקוח רשות המכס;

(2) הטובין סולקו מפיקוח רשות המכס ותוך ששה חדשים לאחר סילוקם נתגלו בהם אי התאמה לתנאי המכר או ליקוי, שהיו קיימים בהם בשעת סילוקם; ובלבד שהתביעה על החזרה או ויתור הוגשה מיד לאחר הגילוי האמור והוכח להנחת דעתו של גובה המכס כי לא היה בטובין כל שימוש בישראל, או אם היה שימוש, לא היה זה אלא השימוש שגרם לגילוי אי-התאמתם לתנאי המכר או לגילוי ליקוי שהיה קיים בהם בשעת סילוקם ואילולא אותו שימוש לא היו אי-ההתאמה או הליקוי ניתנים לגילוי.

151. (בוטל).

(תיקון מס' 4)
תשכ"ח-1968

152. הוקטן סכום המכס המשתלם על חפץ מסויים, מחמת שרשות-המכס שינתה מדרכה בסיווגו או במינונו של אותו חפץ, אין השינוי מזכה אדם לקבל בחזרה משהו ממכס ששולם לפני שהשינוי נכנס לתקפו.

אין החזרה עקב שינוי
מכס

153. טובין, בין שנעשו או יוצרו בישראל ובין שלא בישראל, והם לפי סוגם או הגדרם מעין הטובין שמכס חל עליהם, והטובין יוצאו מישראל וחזרו ויובאו אליה ונרשמו לשימוש בה, והוכח להנחת דעתו של המנהל שהמכס או הבלו שניתן להטיל על אותם טובין לפני ייצואם שולם כהלכה, בין לפני הייצוא ובין לאחריו, ולא ניתן הישבון עליו בשעת הייצוא או שהישבון שניתן עליו הוחזר למנהל, ינהגו בהם כך:

תשלומים על טובין
שחזרו ויובאו
לישראל

(1) אם הוכח עוד, כאמור, שלא חל בחוץ לארץ שום תהליך בטובין אלה, יהיו פטורים ממכס או מבלו בשעת רישומם לשימוש בישראל לאחר שהוחזרו אליה; אלא שאם בשעה שנרשמו כאמור היה שיעור הבלו או המכס, הכל לפי הענין, הניתן להטיל על טובין באותו סוג או הגדר גדול מן השיעור ששולם עליהם אם בתור בלו ואם בתור מכס בשעת ייבואם ורישומם לראשונה, הכל לפי הענין, יהיו מחוייבים בשיעור שהוא כהפרש שבין השיעור שלפיו חושב המכס או הבלו ששולם עליהם קודם לכן ובין השיעור המחייב בשעת הרישום לשימוש בישראל אחרי שהוחזרו אליה;

(2) אם הטובין בשעה שנרשמו לשימוש בישראל לאחר שהוחזרו אליה היו לפי סוגם או הגדרם טובין החבים במכס לפי הערך, ואם הוכח עוד, כאמור, כי בחוץ לארץ חל בטובין אלה תהליך של תיקון, חידוש או שיפור, אלא שלא חל כל שינוי בצורתם או במתכונתם, יהיו הטובין חבים במכס כאילו כל ערכם הוא כשיעור השבח שלהם בגלל התהליך האמור, ואם הוסכם לשלם סכום מסויים בעד ביצוע אותו תהליך, יהיה סכום זה ראייה לכאורה על שיעור השבח, אך זה לא יגרע מסמכותו של המנהל לפי דיני המכס בקביעת ערך הטובין לשם שומת המכס לפי הערך החל עליהם; ואולם אם בשעה שנרשמו כאמור היה שיעור הבלו או המכס, הכל לפי הענין, שניתן להטיל על טובין מאותו סוג או הגדר, גדול מן השיעור ששולם עליהם אם בתור בלו ואם בתור מכס, בשעת ייבואם ורישומם לראשונה, הכל לפי הענין, יהיו מחוייבים, בנוסף על המכס לפי ערך שיש לשלם לפי שיעור השבח כאמור בסעיף קטן זה, גם בבלו או במכס שיחושבו לפי סעיף (א), כאילו לא חל בהם בהיותם בחוץ לארץ שום תהליך של תיקון, שינוי או שיפור.

154. (א) התגלע סכסוך בנוגע לסכום המכס או לשיעור המכס המשתלם על טובין מסויים, או בנוגע לחבות הטובין במכס לפי דיני המכס, רשאי בעל הטובין לשלם אגב מחאה את הסכום הנדרש על ידי גובה המכס, וסכום ששולם בדרך זו ייחשב לגבי בעל הטובין כשיעור המכס הנכון המשתלם על הטובין, כל עוד לא ניתנה החלטה אחרת בתובענה שהוגשה לפי סעיף זה.

סכסוך בנוגע לתשלום
המכס

(ב) בעל הטובין רשאי, תוך שלושה חדשים מיום התשלום, להגיש תובענה נגד הממשלה להחזרת הסכום ששולם כאמור, כולו או מקצתו.

(ג) אין להגיש תובענה להחזרת כל סכום לפי סעיף זה, אלא אם לפני התשלום נכתבו

ברשמון הטובין המלים "שולם אגב מחאה" ונחתמו בידי בעל הטובין או בידי סוכנו.
155. (בוטל).

(תיקון מס' 4)
תשכ"ח-1968

פרק תשיעי: הישבון וכניסה זמנית

156. (א) טובין שיובאו – חוץ מטובין שיובאו בצובר – והם מיוצאים תוך ששה חדשים מיום סילוקם מפיקוח רשות המכס, יותר עליהם הישבון של תשעים אחוז מסכום המכס ששולם עליהם, ובלבד שהוכח להנחת דעתו של גובה המכס כי לא היה בטובין כל שימוש בישראל, או אם היה שימוש, לא היה זה אלא השימוש שגרם לגילוי אי התאמתם לתנאי המכר או לגילוי ליקוי שהיה קיים בהם בשעת סילוקם ואילולא אותו שימוש לא היו אי-ההתאמה או הליקוי ניתנים לגילוי.

הישבון בטובין שלא חל בהם תהליך ייצור (תיקון מס' 1)
תשכ"א-1961

(ב) המנהל רשאי להאריך את התקופה לייצוא הטובין כאמור בסעיף קטן (א) עד לשנה מיום סילוקם מפיקוח רשות המכס; ובאישור שר האוצר רשאי הוא להאריך לתקופה נוספת.

(ג) רשאי המנהל, באישור שר האוצר, להתיר במקרים מיוחדים או בסוג מיוחד של מקרים, הישבון של יותר מתשעים אחוז מסכום המכס ששולם על טובין כאמור בסעיף קטן (א).

157. (א) תייר שייבא מכונית או אופנוע וייצאם תוך תקופה מסוימת מיום היבוא כמפורש להלן, יותר לו הישבון באחוזים מסכום המכס ששולם עליהם כמפורש בצדה של אותה תקופה:

הישבון מיוחד על רכב שיובא על ידי תייר (תיקון מס' 1)
תשכ"א-1961

הישבון	התקופה	תוך שנה
100%		תוך שנה
90%		לאחר תום שנה אך לא יאוחר משנתיים
60%		לאחר תום שנתיים אך לא יאוחר משנתיים ושלושה חדשים
40%		לאחר תום שנתיים ושלושה חדשים אך לא יותר משנתיים וששה חדשים
20%		לאחר תום שנתיים וששה חדשים אך לא יאוחר משנתיים ותשעה חדשים

(ב) התרת הישבון כאמור בסעיף קטן (א) מותנית במסירת הצהרה בידי התייר בשעת היבוא, הכל כפי שייקבע בתקנות באישור ועדת הכספים של הכנסת.

(תיקון מס' 12)
תשנ"ו-1995

(ג) "תייר" לענין סעיף זה – אדם שנכנס לישראל על פי אשרה ורשיון לשיבת מעבר, לשיבת ביקור או לשיבת ארעי כמשמעותם בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

158. תביעת הישבון לפי הסעיפים 156 ו-157 יש להגיש לגובה המכס בטופס שנקבע.

תביעות הישבון

159. (א) התובע הישבון על טובין לפי סעיפים 156 ו-157 יצהיר בגופה של התביעה, שהטובין יוצאו ושהוא היה בשעת ייצואם זכאי להישבון.

הצהרת התובע

(ב) שמו של התובע יצויין בתביעה וחתמתו בגוף התביעה על קבלת הסכום תהא ראייה מספקת על תשלום ההישבון; אלא שאם הועברה בינתיים התביעה לאחר לא תהא חתימת התובע ראייה כאמור, אלא אם יש כנגדה חתימתו של המחזיק בתביעה.

160. טובין מכל סוג או הגדר שיוצרו בישראל והם מיוצאים לחוץ לארץ, או שאינם מיוצאים אבל הם מן הסוג שיבואו פטור ממכס, או שחל עליהם פטור ממס קניה אם הם נמכרים לעולה כמשמעותו בתוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, רשאי שר האוצר, בצו, להתיר על כל טובין ששימשו לייצורם, או על מקצתם, הישבון מן המכס המוטל עליהם ולפרט את התנאים שלפיהם יש ליתן את ההישבון; שיעור ההישבון ייקבע בצו, באחוזים מהמכס ששולם על הטובין ששימשו לייצור כאמור או בדרך אחרת שיקבע שר האוצר.

הישבון בטובין שחל בהם תהליך ייצור (תיקון מס' 1)
תשכ"א-1961
(תיקון מס' 6)
תשל"ו-1975

160א. (בוטל).

(תיקון מס' 7)
תשל"ו-1976

160ב. (א) נתן שר האוצר צו על טובין כאמור בסעיף 160, רשאי המנהל –

דין טובין שהותר עליהם הישבון (תיקון מס' 1)
תשכ"א-1961

(1) להרשות הוצאת אותם טובין מפיקוח רשות המכס לפני תשלום המכס המוטל עליהם;

(2) לדחות את המועד לתשלום המכס על אותם טובין, כולו או מקצתו, בין בערובה

ובין ללא ערובה ובתנאים שייראו לו.

(ב) דחה המנהל את המועד לתשלום מכס כאמור בסעיף קטן (א), והחייב בתשלום המכס לא הוכיח לפני המועד הנדחה כי נתמלאו תנאי ההישבון לגבי אותם טובין, כולם או מקצתם, רשאי המנהל לדרוש את המכס, כולו או מקצתו, בין לפי התעריף שהיה בר תוקף בשעת הדחיה ובין לפי התעריף שהוא בר-תוקף בשעת התשלום, הכל לפי שיקול דעתו של המנהל.

(ג) דחה המנהל את המועד לתשלום מכס כאמור בסעיף קטן (א) ולא שולם המכס במועד שקבע המנהל, תיווסף עליו, מהיום שבו הוצאו הטובין מפיקוח רשות המכס, ריבית בשיעור החוקי המקסימלי שנקבע על פי חוק הריבית, תשי"ז-1957, אולם המנהל רשאי, אם ראה סיבות מיוחדות, להקטין את הריבית או לוותר עליה; דין הריבית כדין המכס שעליו היא נוספה.

160ג. (א) המנהל רשאי להתיר הישבון כאמור בסעיף 160, כולו או מקצתו, על טובין שיובאו לישראל, אם בעלם השתמש במקומם בטובין ישראליים מאותו סוג או הגדר לייצור של מוצרים שיוצאו, או שלא יוצאו אבל הם מן הסוג שיובאו פטור ממכס, ובלבד שעל הטובין ששימשו לייצור ניתן צו לפי הסעיפים האמורים.

החלפת טובין שהותר עליהם הישבון (תיקון מס' 1) תשכ"א-1961 (תיקון מס' 7) תשל"ו-1976

(ב) לא יינתן הישבון לפי סעיף קטן (א) בסכום העולה על סכום המכס ששולם או שחייב אדם לשלם על הטובין שיובאו.

(ג) שר האוצר רשאי לקבוע תנאים וסייגים למתן ההישבון לפי סעיף זה.

161. (א) שום תביעת הישבון לא תשולם אלא בהסכמת המנהל, זולת אם הוגשה לתשלום שלושה חדשים מיום שהטעינו את הטובין לשם יצוא.

הגבלה לתשלום תביעת הישבון

(ב) המנהל רשאי לאסור על תשלומם של הישבון, כולו או מקצתו, אולם לא עד כדי לשלול מאדם את הסעד שהוא זכאי לו לגבי ההישבון.

162. (א) הממשלה רשאית, בצו, להרשות לטובין מסויימים כניסה זמנית בלא תשלום מכס, אם הטובין מיובאים רק כדי ליצר מהם בישראל מוצרים או מצרכים שיש ליצאם או בעיקר למטרה זו.

הכנסת טובין בלא תשלום מכס

(ב) התנאים לייבוא כאמור יהיו כפי שנקבעו.

(ג) המנהל רשאי להרשות לטובין מסויימים כניסה זמנית ללא תשלום מכס בתנאים שייראו לו, אם הוכח להנחת דעתו שהם יובאו כדי להשתמש בהם לאריות טובי יצוא, או לשם עיבודם, תיקונם, חידושם, הצגתם ברבים או למטרה דומה ושיוצאו מישראל לאחר הטיפול או השימוש כאמור.

(תיקון מס' 1) תשכ"א-1961

162א. דחה המנהל את המועד לתשלום מכס כאמור בסעיף 160 ולא שולם המכס או הריבית כפי שקבע המנהל, רשאי גובה המכס שלא להתיר כל רשימון על טובין אחרים של החייב עד אשר שולמו המכס והריבית.

אי-התרת רשימון (תיקון מס' 1) תשכ"א-1961

162ב. שר האוצר רשאי להתקין תקנות לביצוע הישבון לפי פרק זה ולהבטחת הכנסות המדינה לרבות תקנות המסמיכות פקיד מכס לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה הדרושה למנהל, כדי לקבוע אם שולם מכס על הטובין שעליהם הוגשה התביעה או אם נדחה תשלומם וכי יגיש לו פנקסי חשבונות או כל תעודה אחרת בנוגע לאותם טובין.

תקנות (תיקון מס' 1) תשכ"א-1961

162ג. העובר על תקנה שהותקנה לפי פרק זה, דינו – קנס 1000 לירות על כל עבירה או פי שלושה מסכום ההכנסה שנמנעה או עלולה היתה להימנע מאוצר המדינה כתוצאה מהעבירה, הכל לפי הסכום הגבוה יותר.

ענשים ועבירה על תקנות (תיקון מס' 1) תשכ"א-1961

פרק עשירי: סחר החוץ

163. אניה שהיא סוחרת או משייטת או הולכת מנמל או ממקום שבישראל אל נמל או אל מקום שבישראל, ואינה סוחרת או משייטת או הולכת אל נמל או אל מקום שמחוץ לישראל, יש לראותה כעוסקת בשיוט חופי וכאניית חוף לענין פקודה זו.

אניות חוף

164. קברניטה של אניית חוף לא יניח להכניס טובין מאניה אחרת לאנייתו על פני הים או להוציא שם טובין מאנייתו לאניה אחרת, אלא ברשות גובה המכס; וכן לא יניח לאנייתו לסטות ממסעה, אלא אם היה אנוס לעשות זאת בכוח נסיבות שאין למנוע אותן או נסיבות שניתן עליהן בהזדמנות ראשונה הסבר להנחת דעתו של גובה המכס.

אניית חוף לא תוטען בים ולא תסטה מקו מסעה

<p>165. בעל אניה המועסקת בסחר החוף רשאי ברשות גובה המכס למסור תסקיר במקומו של הקברניט על בוא האניה ועל צאתה, ובעל אניה כזאת המוסר תסקיר יהא כפוף לכל הוראה וצפוי לכל עונש הקבועים בפקודה זו לגבי קברניט האניה.</p>	<p>בעל אניה רשאי למסור תסקיר</p>
<p>166. קברניט של אניית חוף או בעל האניה ימסור לגובה המכס פרטים על כל מטען הנמצא בה.</p>	<p>פרטים על המטען</p>
<p>167. (א) הממשלה רשאית, בצו, לאסור, להגביל או להסדיר הובלה חופית של טובין או של סוג טובין מסויים, ובכפוף להוראות שבצו כזה, ובין מניעה מצד ההקשר, יהא כל מקום שהפקודה מדברת ביבוא או ביצוא אסורים, מוגבלים או מוסדרים, כולל את הטובין שהובלתם החופית אסורה, מוגבלת או מוסדרת באותו צו.</p> <p>(ב) סחר החוף בכלל יוסדר, בכל הנוגע לרשות-המכס, בדרך שנקבעה ולפיה יש לנהל פנקסים, להראות תעודות ולהגיש רשמונות.</p>	<p>הסדר סחר החוף</p>
<p>פרק אחד עשר : סוכנים</p>	
<p>168. (א) כל בעל טובין רשאי לקיים הוראות פקודה זו על ידי סוכן מורשה כדין.</p> <p>(ב) סוכן מורשה כאמור, יכול שיהיה אדם המועסק על ידי בעל הטובין בלבד או עמיל מכס בעל רשיון כשר לפי פקודת עמילי המכס; ואולם מטען-לואי של נוסעים רשאי לפדות כל מי שהופקד עליהם.</p>	<p>סוכנים מורשים</p>
<p>169. כל פקיד-מכס רשאי לדרוש מסוכן שיראה הרשאה בכתב מן האדם שמטעמו הוא פועל, לפי דבריו, ואם לא הראה הרשאה כזו, רשאי פקיד-המכס שלא להכיר בסוכנותו.</p>	<p>יש להראות הרשאה</p>
<p>170. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 13 תשנ"ה-1995)</p>
<p>171. (בוטל).</p>	<p>(תיקון מס' 13 תשנ"ה-1995)</p>
<p>פרק שנים עשר : סמכויותיהם של פקידי-מכס</p>	
<p>172. מפקד של כלי שיט שבשירות המדינה או שבשירות רשות-המכס לאחר שהעלה והניף את הדגל הנכון או דגל רשות-המכס, וכן הקצין הממונה על כלי שיט כאמור, רשאי לרדוף אחר אניה בתוך מימי חופין של ישראל, שלא נעצרה לאחר שנדרשה כדין, באיתות או בדרך אחרת, לעשות זאת, והוא רשאי, לאחר יריה לאות אוזרה, לירות אל האניה או לתוכה כדי להכריחה להיעצר.</p>	<p>סמכותם של פקידי-מכס לגבי אניה שלא נעצרה לפי הדרישה</p>
<p>173. (א) קצין כמוגדר בסעיף 172 רשאי לדרוש מאת קברניט של אניה בתוך מימי חופין של ישראל להפליג משם; ובין שדרש להפליג ולא הפליגה מיד ובין שלא דרש רשאי הוא לעלות אליה ולחפש בה, או להביאה אל נמל ולחפש בה שם.</p> <p>(ב) גובה המכס רשאי לחקור את כל הנמצאים באניה כאמור ועליהם להשיב על שאלות בדבר האניה, מטענה, צוות עובדיה, הצידה שבה וקו מסעה ולהראות תעודות בנוגע לאניה ולמטענה.</p>	<p>פקידי-מכס רשאים לעלות לאניה המשוטטת ליד החוף</p>
<p>174. פקיד-מכס רשאי, על אחריותו של בעל הטובין, לפתוח אריזות או לדרוש מבעל הטובין שהוא יפתח אותן; ורשאי הוא לבדוק, לשקול, לסמן ולחתום טובין הנתונים לפיקוח המכס, והוצאות הבדיקה, לרבות ההוצאות לסילוק הטובין אל מקום הבדיקה, יחולו על בעל הטובין.</p>	<p>סמכות לבדוק טובין</p>
<p>175. פקיד-מכס רשאי –</p> <p>(1) לעלות אל אניה או לחפש בה;</p> <p>(2) להבטיח טובין שבאניה.</p>	<p>הסמכות לעלות אל אניה</p>
<p>176. הסמכות הנתונה לפקיד-מכס לעלות אל האניה כוללת את השהיה בה; ורשאי גובה המכס להציב בה פקיד-מכס והקברניט יהיה חייב ליתן לאותו פקיד-מכס חנינם מקום לינה מתאים ומזון מתאים ומספיק.</p>	<p>עליה אל אניה</p>
<p>177. הסמכות של פקיד-מכס לחפש נתונה לו לגבי כל חלק של אניה, כלי הובלה או כלי רכב של מסילת ברזל וכוללת את הסמכות לפתוח כל אריזה, מגרה או מקום ולבדוק כל טובין.</p>	<p>חיפוש</p>
<p>178. סמכותו של פקיד-המכס להבטיח טובין כוללת גם הגפתם של פנות ופתחים אחרים המוליכים לבטן האניה, נעילתם של טובין, חיתומם, סימונם וכל דרכי הבטחה אחרים וכן סילוקם</p>	<p>חסימת טובין</p>

למחסן המכס.

179. כל הַגָּף, מנעול, סימן או חותמת שנתן פקיד-מכס על טובין או על דלת, פנה, פתח או מקום אחר שבתוך אניה או כלי הובלה או כלי רכב של מסילת ברזל, אין לפתחם, לשנותם, לשברם או למחקם אלא על פי רשות, כל זמן שהטובין שהובטחו או שמתכוונים להבטיחם באחת הדרכים האמורות נתונים לפיקוח רשות-המכס.

אסור לשבור חותמות וכיוצא בהן כשהטובין נתונים לפיקוח רשות-המכס

180. כל הַגָּף, מנעול, סימן או חותמת שנתן פקיד-מכס על טובין או על דלת, פנה, פתח או מקום, מתוך כוונה להבטיח צידה של אניה שהגיעה לנמל בישראל מנמל חוץ ופניה מועדות לנמל אחר בישראל – אין לפתחם, לשנותם, לשברם או למחקם אלא על פי רשות; נכנסה אניה לנמל כשנעשה בה אחת מאלה בניגוד להוראות סעיף זה יהא הקברניט אשם בעבירה על פקודה זו.

אסור לשבור חותמות וכיוצא בהן באניה שבנמל בישראל המיועדת לנמל אחר

181. פקיד-מכס וכל אדם העוזר על ידו כשהוא ממלא תפקידו רשאים לסייר ולעבור באופן חפשי בכל חלק משפת ים או על פני מסילת ברזל או על פני חופם של נמל, מפרץ, ימה או נהר, או לאורך כביש או מסלול רכבת או על פני קרקעות.

פקיד-מכס רשאי לסייר

182. פקיד-המכס הממונה אותה שעה על כלי שיט המועסק בשירות רשות-המכס רשאי לגרור כלי שיט זה על פני כל חלק משפת ים או על פני חופם של נמל, מפרץ, ימה או נהר, ולקשור אותו שם לכל זמן שייראה לו דרוש.

כלי שיט שבשירות מותר לקשור בכל מקום

183. אדם הנמצא באניה או בכלי הובלה אחר, או שייתכן כי נחת או יצא מהם, רשאי פקיד-מכס לשאול אותו, אם יש לו על גופו או בחזקתו או במטענו טובין חבי מכס או טובין שייצואם או ייבואם נאסר, הובל או הוסדר בדרך אחרת.

הרשות לחקור נוסע

184. (א) היה לשוטר או לפקיד-מכס יסוד סביר לחשוד שאדם נושא שלא כדין טובין הנתונים לפיקוח רשות המכס, או טובין שיבואם או יצואם אסור, מוגבל או מוסדר בדרך אחרת, רשאים הם לעכב את החשוד ולחפש על גופו כאמור בסעיף 22 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969; חיפוש על גופו של חשוד ייעשה בידי בן מינו.

עיקוב חשוד וחיפוש על גופו (תיקון מס' 14) תשנ"ו-1996

(ב) היה לפקיד-מכס, הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס, יסוד סביר לחשוד כי אדם עבר עבירה על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, רשאי הוא, לאחר שביקש את הסכמתו לכך, לערוך בגופו של החשוד חיפוש חיצוני, אולם לא ייערך חיפוש חיצוני כהגדרתו בפסקאות (2) עד (5) בגופו של מי שלא נתן את הסכמתו לכך בכתב.

(ג) חיפוש לפי סעיף קטן (ב) ייעשה רק אגב כניסתו של אדם לתחנת גבול, שהייתו בה או יציאתו ממנה; בכפוף להוראות סעיף זה יחולו על חיפוש כאמור הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.

(ד) לענין הפעלת הסמכויות לפי סעיף קטן (ב) יהיו לפקיד מכס הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס הסמכויות הנתונות לשוטר, ולפקיד-מכס בכיר יהיו הסמכויות הנתונות לקצין משטרה כהגדרתו בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף החשוד), תשנ"ו-1996.

(ה) בסעיף זה –

”חיפוש חיצוני” – כל אחד מאלה:

- (1) בחינה חזותית של גופו העירום של האדם, לרבות צילומו;
- (2) לקיחת חומר מעל הגוף;
- (3) בדיקה על העור;
- (4) מתן דגימת רוק;
- (5) מתן דגימת שתן;

”פקיד-מכס הנמנה עם היחידה ללוחמה בסמים ברשות המכס” – פקיד-מכס שמונה ליחידה האמורה על ידי מנהל המכס בהסכמת שר המשטרה, לאחר שקיבל הכשרה מתאימה שקבע מנהל המכס;

”פקיד-מכס בכיר” – פקיד-מכס שהוא אחד מאלה:

- (1) ממונה על יחידת סמים בתחנת גבול;

- (2) ראש היחידה הארצית ללוחמה בסמים וסגניו ;
- (3) ראש תחום מבצעים ביחידה הארצית ללוחמה בסמים ;
- (4) ראש תחום מודיעין ביחידה הארצית ללוחמה בסמים ;
- "תחנת גבול" – תחנת גבול שקבע שר הפנים בצו לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
185. פקיד-מכס או שוטר רשאים, על יסוד חשד סביר, לעצור כלי הובלה ולחפש בו, כדי להיווכח אם מצויים בו שלא כדין טובין חבי מכס או טובין שייבואם נאסר, הוגבל או הוסדר בדרך אחרת, ועל הנהג לעצור את כלי ההובלה ולאפשר חיפוש כזה כל אימת שפקיד-מכס או שוטר ידרוש זאת ממנו.
186. לשם מניעת עבירות על דיני המכס או לשם גילויין, רשאי פקיד-מכס להשתמש בסמכויותיו של שוטר, כולן או מקצתן, בין בדרך כלל ובין במקרה מסויים או בסוג מסויים של מקרים ; אולם חיפוש בגופו של אדם ייעשה רק לפי סעיף 184.
187. (א) פקיד-מכס או שוטר רשאי בכל עת, ללא צו, להיכנס לחצרים ולכל מקום אחר ולחפש בהם, אם יש לו יסוד לחשוב שיימצאו בהם טובין מוברחים או אסורים והוא רשאי לתפוס טובין אלה ולהרחיקם משם ; אולם הרשות להיכנס ולחפש אין כוחה יפה לגבי בית מגורים, אלא אם נתקבל תחילה צו על כך מאת שופט שלום.
- (ב) במקרה של התנגדות יהא פקיד המכס או השוטר רשאי לפרוץ כל דלת ולסלק בכוח כל מכשול או מפגע העומדים על דרכו בכניסתו, בחיפוש או בתפיסתו.
188. (א) פקיד-מכס שוטר או קצין בצבא-הגנה לישראל רשאי לתפוס בין בים ובין ביבשה כל אניה, כל כלי הובלה וכל טובין שהם מחולטים או שיש לו יסוד סביר לחשוב שהם מחולטים.
- (ב) טובין שנתפסו יובלו למחסן המכס הקרוב ביותר או למקום מבטחים אחר, כפי שיוורה גובה המכס.
189. כל התופס כדין לפי דיני המכס רשאי לדרוש מכל אדם הנמצא במקום לעזור לו בכך, והאדם חייב להגיש את העזרה שנדרשה.
190. (א) אניה, כלי הובלה או טובין שנתפסו בתור מחולטים ולא היו הקברניט או הבעל נוכחים בשעת התפיסה, חייב התופס למסור לקברניט או לבעל או לסוכן של התפוס, הודעה בכתב על התפיסה ועל סיבתה, בין במסירה אישית ובין במכתב אליו שנשלח בדואר, או שנמסר, למקום מגוריו או עסקו הידועים לאחרונה ; וכל אניה, כלי הובלה או טובין שנתפסו יראו כמוחרמים. אם האדם שמידו נתפסו או בעל התפוס לא מסר לגובה המכס במקום הקרוב ביותר, תוך חודש מיום התפיסה, הודעה בכתב שהוא תובע את התפוס ; אולם אם היו הטובין שנתפסו דבר האבד או בעל חיים חי, רשאי גובה המכס למכרם או להשמידם מיד גם אם הם טרם מוחרמים.
- (ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי המנהל להורות לגבי סוגי טובין מסוימים, כי אם האדם שמידו נתפסו הטובין כאמור בסעיף קטן (א) או בעל התפוס לא ימסור הודעה בכתב בתוך שבעה ימים מיום התפיסה כי הוא תובע את התפוס, יראו את הטובין שנתפסו כמוחרמים.
191. המנהל יכול להרשות שכל אניה, כלי הובלה או טובין שנתפסו ימסרו לידי התובע לאחר שנתן ערובה על תשלום שוויים אם יוחרמו.
192. (א) אניה, כלי הובלה או טובין שנתפסו על ידי פקיד-מכס ומסר בעל התפוס לגובה המכס תביעה עליהם, רשאי גובה המכס להוסיף ולהחזיק בתפוס ולעשות אחד משני אלה –
- (1) לא לנקוט הליכים להחרמת התפוס אלא לדרוש מהתובע, בהודעה חתומה בידו, שיגיש נגדו תובענה להחזרת התפוס, ואם לא עשה זאת התובע תוך חדשים מיום מתן ההודעה, יראו את התפוס כמוחרם ללא צורך בהליכים נוספים ;
- (2) להביא בעצמו לידי הגשת תובענה להחרמת התפוס.
- (ב) אם תוך שלושה חדשים לאחר קבלת התביעה על התפוס לא דרש גובה המכס מהתובע להגיש תובענה כאמור בסעיף קטן (א)(1), אף לא הביא בעצמו לידי הגשת תובענה כאמור בסעיף קטן (א)(2), ימסר התפוס לידי התובע.

הרשות לחפש בכלי הובלה

שימוש פקיד-מכס בסמכויות שוטר (תיקון מס' 14) תשנ"ו-1996

פקיד רשאי לחפש בחצרים אחרי טובין מוברחים

הרשות לתפוס אניה או טובין שחולטו

הרשות לדרוש עזרה

יש למסור הודעה על תפיסה (תיקון מס' 20) תשס"ג-2003

(תיקון מס' 20) תשס"ג-2003

מותר להחזיר תפוס אם ניתנה ערובה

הנהלה לאחר תפיסת הטובין

193. אניה, כלי הובלה או טובין מוחרמים, רשאית רשות המכס למכרם או להשמידם או לעשות בהם כדרך שהורה המנהל או תעשה בהם כדרך שיוורה המנהל.
- הענייה באניות ובטובין שחולטו (תיקון מס' 20) תשס"ג-2003
194. נתפסו טובין על ידי אדם שאיננו פקיד-מכס, יש להעבירם מיד לבית המכס הקרוב ביותר ולמסרם שם לידי פקיד-מכס.
- מסירת טובין שנתפסו
195. פקיד-מכס או שוטר רשאים, ללא צו, לאסור כל אדם שיש להם יסוד סביר להאמין שהוא אשם בהברחה או בהובלה שלא כדין או בהחזקה של טובין מוברחים או בנסיון לעשות אחת העבירות האלה או בהיותו מעורב בעשייתה.
- מאסר חשודים
196. הודיעו לגובה המכס שטובין הוברחו, או שהוצהר על ערכם בחקר, או שנרשמו שלא כדין, או שעסקו בהם שלא כדין, או שיש כוונה לעשות בהם אחת מאלה, וכן אם נתפסו טובין או נעצרו – חייב בעל הטובין, מיד לאחר שנדרש לכך על ידי גובה המכס או פקיד-מכס אחר, להגיש ולמסור לו כל הפנקסים והתעודות המתייחסים לאותם טובין, או לטובין אחרים שיבא או יצא תוך חמש השנים שקדמו בסמוך ליום הדרישה כאמור, וכן להגיש לגובה המכס או לפקיד-מכס אחר לבדיקה כל הפנקסים והתעודות שיש בהם רישום או תזכורת הנוגעים באיזה אופן שהוא לטובין אלה, וליתן להם או למורשיהם לענין זה לעשות העתקים או נסחים מאותם פנקסים או תעודות.
- הגשת מסמכים וכו' במקרה של תפיסה
197. גובה המכס רשאי לכלוא או לעכב בידו כל מסמך שהוגש לו בענין רשומן או שיש להגישו לפי פקודה זו, אלא שכל מי שיש לו זכות למסמך זה אלמלא הכליאה או העיכוב, זכאי לקבל העתק ממנו מאושר על ידי גובה המכס כהעתק נכון, והעתק כזה יתקבל לראיה בכל בתי המשפט ותקפו תקפו של המקור.
- גובה המכס רשאי לעכב מסמכים
198. רשאי גובה המכס לדרוש מבעל טובין שיוכיח בהצהרה או בהגשת תעודות שהוא בעל הטובין, כטענתו, ושתיאורם או רישומם לשם תשלום מכס או למטרות שבגללן נתבע פטור ממכס הם כהלכה, ורשאי גובה המכס לסרב למסור את הטובין או להתיר כל רשומן עליהם עד שתובא לפניו הוכחה כאמור.
- גובה המכס רשאי לדרוש הוכחות נוספות או רשומן נכון
199. רשאי פקיד-מכס ליטול דוגמאות מן הטובין שבפיקוח רשות-המכס לכל מטרה שיש בה צורך לדעת גובה המכס, ורשאי הוא להסתייע בהן, או לעשות בהן באופן שנקבע ואין לשלם בעד דוגמאות אלה.
- דוגמאות
200. רשאי המנהל ליתן, בתנאים שנקבעו:
- המנהל רשאי ליתן רשיונות לסחור עם אניות
- (1) רשיון לאנשים שבחוף לסחור באניה;
- (2) רשיון למכור לאנשים הבאים לבקר באניה שבנמל כל טובין המובלים באניה לשם מכירה לנוסעיה;
- (3) רשיון למכור מן האניה קרח ומזון טרי.
- 200א. (א) מצא המנהל בדרך של קבלת הודעה כאמור בסעיף 65 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן – חוק זכות יוצרים), או סעיף 69א לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], תשל"ב-1972 (להלן – פקודת סימני מסחר), או בדרך אחרת כי קיימת לכאורה הפרת זכות יוצרים או הפרת זכות בסימן מסחר, ינקוט צעדים כדלקמן:
- עיצוב טובין מפורים (תיקון מס' 16) תש"ס-1999 (תיקון מס' 23) תשס"ח-2007
- (1) יורה לעכב את שחרור העותקים או הטובין, שנטען לגביהם שהם מפורים (להלן – טובין מפורים), ל-3 ימי עבודה; המנהל רשאי, מטעמים מיוחדים, להאריך את העיכוב כאמור לתקופה נוספת שלא תעלה על 3 ימים;
- (2) יודיע בכתב למי שלדעתו הוא בעל הטובין המפורים לכאורה על עיכוב שחרורם בצירוף העתק ההודעה אם ניתנה, והעתק הערבות העצמית;
- (3) יודיע לבעל זכות היוצרים או לבעל סימן המסחר (להלן – בעל הזכות), שעוכבו הטובין המפורים ויקבע את סכום הערבות הבנקאית שעליו להפקיד לפי סעיף קטן (ג), וזאת נוסף על הערבות העצמית לפי סעיף 65 לחוק זכות יוצרים, או 69א לפקודת סימני מסחר, כאשר ניתנה הודעה;
- (4) יודיע לבעל הזכות על עיכוב שחרור הטובין המפורים, וכי העיכוב יבוטל לאחר 3
- (תיקון מס' 23) תשס"ח-2007
- (תיקון מס' 18) תשס"ב-2002 (תיקון מס' 23) תשס"ח-2007

ימי עבודה מיום העיכוב אם לא יפקיד את הערכות או הערכויות שנדרש להפקיד, ולאחר 10 ימי עבודה מיום מסירת ההודעה על העיכוב אם לא יגיש תובענה לבית המשפט.

(ב) המנהל רשאי, מטעמים מיוחדים, להאריך את התקופה להגשת התובענה האמורה בסעיף קטן (א)4 ב-10 ימים נוספים.

(ג) בתוך 3 ימי עבודה מיום העיכוב יגיש בעל הזכות למנהל ערכות בנקאית בסכום שקבע המנהל לפי סעיף קטן (א)3, שיש בו כדי לכסות כל הוצאה הקשורה לעיכוב או כדי לפצות על כל נזק שייגרם על ידי העיכוב.

(ד) עם הפקדת הערכות לפי סעיף קטן (ג), ימסור המנהל לבקשת בעל הזכות דוגמאות מהטובין המפרים המעוכבים כאמור, לצורך בדיקתם וכן את שמו ומענו של יבואן הטובין המפרים; הוצאות הבדיקה, לרבות ההוצאות להעברתן של הדוגמאות אל מקום הבדיקה יחולו על בעל הזכות.

(ה) המנהל יבטל את עיכוב הטובין המפרים אם עד תום התקופות לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג) לא פעל בעל הזכות כאמור בהם.

(ו) שר האוצר רשאי לקבוע תקנות לביצוע סעיף זה ובכלל זה אגרות שעל המבקש לשלם.

200ב. המנהל יחזיר למפקיד הערכות את הערכויות שהופקדו על ידו כמפורט להלן ובהתאם לנסיבות:

שחרור ערכויות
(תיקון מס' 16)
תש"ס-1999

(1) אם דחה את הבקשה לעיכוב שפורטה בהודעה כאמור בסעיף 200א(א) – בתום שלושה חודשים ממועד הדחיה אם לא הוגשה תביעה משפטית על ידי היבואן בשל נזק שנגרם לו כתוצאה מהעיכוב עד תום התקופה האמורה;

(2) אם עוכב שחרור הטובין המפרים כאמור בסעיף 200א ובוטל העיכוב – בתום שלושה חודשים מיום שחרור הטובין המפרים, אם לא הוגשה תביעה משפטית על ידי היבואן בשל הנזק שנגרם לו כתוצאה מהעיכוב עד תום התקופה האמורה;

(3) אם נדחתה התובענה כאמור בסעיף 200א(א)4 בידי בית המשפט בפסק דין סופי, והיבואן או מי מטעמו אישר בכתב כי אין לו ולא תהיה לו כל טענה או תביעה בכל הקשור לעיכוב הטובין המפרים, או לנזק שנגרם לו בשל כך – בתום שלושה חודשים מיום דחיית התובענה;

(4) לפי הוראות בית המשפט.

200ג. דין טובין מפרים שיובאו לארץ כדין טובין שייבואם וייצואם אסור לפי פקודה זו.

ייבוא וייצוא אסורים
(תיקון מס' 16)
תש"ס-1999

200ד. סעיפים 200א עד 200ג לא יחולו על טובין מפרים שיובאו לשימוש עצמי כהגדרתו בסעיף 129.

ייבוא אישי
(תיקון מס' 16)
תש"ס-1999

200ה. הוראות סעיפים 200א עד 200ד באות להוסיף על סמכויות המנהל לפי כל דין.

שמירת דינים
(תיקון מס' 16)
תש"ס-1999

201. לא ישא פקיד-מכס באחריות לתפיסת טובין לפי פקודה זו אם היה טעם סביר לאותה תפיסה; ובמקרה שתובע זוכה להשיב לעצמו אניה, כלי הובלה או טובין שנתפסו או את דמי מכרם, ונמצא שהיה טעם כאמור, ישמש הממצא תריס בפני הליך נגד פקיד-מכס שהיו מעורבים בתפיסה.

הגנה לפקיד-מכס

202. פקיד-מכס שמשכורתו השנתית בלי הקצובות היא פחותה מ-300 לירות, רשאי המנהל להטיל עליו בשל רשלנות, התנהגות רעה, איחור או הפרת משמעת קנס שלא יעלה על שכר שלושה ימים.

קנס בשל התנהגות רעה

פרק שלושה עשר: חילוטין ועונשין

סימן א': חילוטין

203. (א) כלי שיט שיחולטו למדינה אם אין הקיבול הרשום שלהם עולה על 250 טונות:

חילוט כלי שיט

- (1) כלי שיט ששימש בהברחה, או ששימש ביודעין להוביל שלא כדין טובין מוברחים או מחולטים;
- (2) כלי שיט שנמצא במימי חופין של ישראל ולא נעצר כדי לאפשר את העליה אליו לאחר שנדרש כדין לעשות כן;
- (3) כלי שיט השוהה במימי חופין של ישראל ואינו מפליג מיד לאחר שנדרש לכך על ידי מפקד או ממונה על אניה שבשירות המדינה או על ידי פקיד-מכס;
- (4) כלי שיט שממנו הושלכו, או שופכו או הושמדו טובין מתוך כוונה למנוע תפיסתם בידי רשות-המכס;
- (5) כלי שיט שנמצא בתחומו של נמל כשהוא טעון מטען, ואחר כך נמצא שאין בו מטען, או שיש בו נטל סתם או שמטענו חסר ואין בידי הקברניט להסביר את השינוי הסבר כדין;

(6) כלי שיט הנמצא במימי חופין של ישראל ויש בו מחיצות מרמה, חרטומי מרמה, דפנות מרמה, תחתיות מרמה או מקומות חשאיים או מוסוים שהוכשרו להעלמת טובין, או שיש בו חור, צינור או כל אמצעי אחר שהוכשרו להנסת טובין.

(ב) אניה שהקיבול הרשום שלה עולה על 250 טונות, והיו מחולטים אותה אילו היה הקיבול הרשום שלה 250 טונות או פחות, רשאי המנהל להטיל על בעל האניה קנס בשיעור שלא יעלה על פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, או פי שלושה מסכום מסי היבוא שנחסכו או שאמורים להיחסך, הגבוה מביניהם, ומותר לעצור את האניה עד שישולם הקנס או עד שתיתן ערובה לשילומו.

(תיקון מס' 20
תשס"ג-2003)

(ג) כלי הובלה שאינו כלי שיט ושימש בהברחה, או שימש ביודעין להוביל שלא כדין טובין מוברחים או מחולטים, יחולט למדינה.

203א. (א) קנס ישולם, לפי דרישת המנהל בכתב, בתוך שלושים ימים מיום קבלת הדרישה; הדרישה תוצא לאחר שהודע למי שאליו נועדה על הכוונה להוציאה וניתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו.

דרישת קנס ותשלומ
וערעור עליו
(תיקון מס' 20
תשס"ג-2003)

(ב) לא שולם הקנס במועד, ייוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית לפי חוק פסירת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 (להלן – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

(ג) (1) על דרישה לתשלום קנס ניתן לערער לפני בית משפט שלום בתוך שלושים ימים מהיום שהודע על הטלת הקנס.

(2) אין בהגשת הערעור כדי לעכב את תשלום הקנס, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

(3) התקבל הערעור, יוחזר סכום הקנס וייוספו עליו הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

(4) על החלטת בית משפט השלום בערעור ניתן לערער ברשות לפני בית המשפט המחוזי, שידון בערעור בדין יחיד.

204. ואלה טובין שיחולטו למדינה:

חילוט טובין

- (1) טובין מוברחים;
- (2) טובין שיובאו בהפרת איסור, הגבלה או הסדר; ואולם טובין שייבואם נאסר או הוסדר לפי צו ושנשלחו לשם ייבואם לישראל לפני שנודע לשולח דבר הצו ולפני שעבר זמן סביר כדי שהידיעה תגיע לנמל השליחה, אין לחלטם אלא יש לייצאם בחזרה או לעשות בהם בדרך שיאשרנה המנהל, הכל לפי ראות עיני המנהל;
- (3) טובין שיובאו בכלי שיט או בכלי הובלה האסורים בייבוא טובין;
- (4) טובין חבי מכס שנמצאו בכלי שיט או בכלי הובלה השוהים באחד המקומות שלא כדין;
- (5) טובין שנמצאו בכלי שיט או בכלי הובלה לאחר שהגיעו לנמל או למקום אחר והטובין לא פורטו, או לא נזכרו, במצהר-כניסה או בהצהרה ואינם מטען-לואי של הצוות או של הנוסעים, ולא ניתן עליהם הסבר להנחת דעתו של גובה המכס;

- (6) טובין שהצובר שלהם פורק שלא כדין ;
- (7) טובין שטלטלום או שינו אותם או נגעו בהם שעה שהם נתונים לפיקוח רשות המכס, זולת אם נעשה הדבר על פי רשות ולפי פקודה זו ;
- (8) טובין שעל פי הוראות פקודה זו יש לסלקם או לטפל בהם באחת הדרכים ולא עשו כן ;
- (9) טובין שעליהם נמסרו, נעשו או הוגשו רשומון, חשבון מכר, הצהרה, תשובה, אַמְרָה, מצג או תעודה שהם כוזבים או שהם מטעים במזיד לגבי פרט מסויים ;
- (10) מטען של כלי שיט המשוטט ליד החוף ואינו מפליג מיד לאחר שנדרש לכך על ידי מפקד או ממונה על כלי שיט שבשירות המדינה או על ידי פקיד-מכס ;
- (11) טובין שאינם מטען-לואי של נוסעים, ונמצאו באניה לאחר מפדה, ולא פורטו, או לא נזכרו במצהר היציאה ולא ניתן עליהם הסבר להנחת דעתו של גובה המכס ;
- (12) טובין האסורים ביצוא שהוכנסו לכלי שיט או לכלי הובלה, או שהובאו לרציף או למקום אחר, על מנת לייצאם, וכן טובין שייצואם הוגבל או הוסדר והם הוכנסו לכלי שיט או לכלי הובלה או הובאו לרציף או למקום אחר אגב הפרת הגבלה או הסדר, על מנת לייצאם ;
- (13) טובין חבי מכס שהוצפנו בכל דרך שהיא כדי להשתמט מתשלום מכס ;
- (14) אריזה שהצפינו בה טובין שלא פורטו ברשומון או שנארזה בדרך העלולה להטעות את פקיד-המכס ;
- (15) טובין חבי מכס שנמצאו בהחזקתו או במטען-לואי של אדם שיצא או נחת מכלי שיט, מכלי הובלה, או שנכנס לישראל בדרך אחרת, והוא אמר שאין בהחזקתו טובין חבי מכס בכלל, או לא גילה בתשובה לשאלותיו של פקיד-מכס שכל הטובין האמורים הם בהחזקתו או במטען-לואי שלו ;
- (16) טובין שהוצעו למכירה בתור טובין אסורים או מוברחים ;
- (17) טובין שהוחסנו ואחר כך שוטענו או נרשמו לשם יצוא על כלי שיט שהקיבול שלו פחות ממשים טונות רשומות או שנרשמו למשלוח בכלי שיט כזה.

(תיקון מס' 12)
תשנ"ה-1995

205. הוגשה תובענה להחרמת כלי שיט, כלי הובלה או טובין שנתפסו לפי דין המכס, יש להגיש אותה שעה שומה של כלי השיט, כלי הובלה או הטובין התפוסים ערוכה בידי פקיד-המכס, או בידי אדם אחר שהממשלה הסמיכה אותו לכך ; השומה תקויים בשבועה ותהא סופית לענין קביעת ערכם של כלי השיט, כלי הובלה או הטובין לצרכי שיפוט.
206. (א) חילוטם של טובין חל גם על האריזה המכילה את הטובין וחילוטה של אריזה לפי סעיף 204 חל גם על כל הטובין שבה.
- (ב) חילוטה של כלי הובלה חל גם על כל טובין של אותו בעל המובלים באותו כלי הובלה.

שומת רכוש שנתפס

אריזות וטובין
שהוחרמו

סימן ב': עונשין

207. שני אנשים או יותר שנתכנסו להבריח טובין או למנוע תפיסתם של טובין מוברחים או לחלצם לאחר שנתפסו, דינם – מאסר שלוש שנים.
208. אלה דינם מאסר שלוש שנים או קנס 500 לירות או שני העונשים כאחד :

התכנסות לשם
הברחה

תפיסה בקנוניה,
שיחוד פקיד-מכס,
חילוף טובין או
השמדתם ומניעת
תפיסתם

- (1) פקיד-מכס או שוטר שתפס בקנוניה כלי שיט, כלי הובלה או טובין הצפויים לחילוט או מסר אותם או עשה סידורים למסרם או להימנע מתפיסתם, או שקשר קשר עם אדם אחר, או שהסכים עמו בשתיקה, לייבא או לייצא טובין במטרה לתפוס כלי שיט, כלי הובלה או טובין ולקבל פרס על אותה תפיסה, או שנמצא מעורב בהברחתם של טובין במטרה כזו ;
- (2) הנותן שוחד, פרס או גמול לפקיד-מכס, או מביא לידי נתינתם, וכן המציע או מבטיח לפקיד-מכס לתת לו אחד מאלה או להביא לידי נתינתם, או העושה עמו קנוניה, והכל מתוך כוונה לשדלו בכל דרך שהיא להזנחת תפקידו, וכן המנסה – באיזומים בדרישות או בהבטחות – להשפיע על פקיד-מכס במילוי תפקידו ;

(3) המחליץ טובין שנתפסו, והמשפך טובין, משברם או משמידם, והמשמיד תעודות המתייחסות אליהם, בין שעשה כך לפני תפיסת הטובין ובין לאחריה, במטרה למנוע את תפיסתם או הבטחתם או למנוע הוכחת עבירה.

209. אלה דינם מאסר חמש עשרה שנה:

ידיה אל כלי שיט של רשות-המכס וכו'

(1) היורה אל כלי שיט שבשירות רשות-המכס;

(2) היורה אל פקיד-מכס בשעת מילוי תפקידו;

(3) הפוצע פקיד-מכס או מטיל בו מום בשעת מילוי תפקידו.

210. (א) אלה דינם מאסר שנתיים או קנס 500 לירות:

סילוק טובין חבי מכס או השמדתם

(1) המסלק טובין חבי מכס ממחסן בלא רשותו של פקיד-המכס המוסמך או בלא תשלום מכס או בלא ערובה לשילומו;

(2) המשמיד במזיד טובין שהוחסנו כהלכה;

(3) התוקף פקיד-מכס, או אדם אחר המועסק כהלכה במניעת הברחה, המתנגד להם או המפריע להם אגב שימוש בכוח או ב אלימות בשעת מילוי תפקידם.

(ב) נתחייב פקיד-מכס בדין על עבירה לפי סעיף קטן (א)(2) לא ישולם מכס על אותם טובין והממשלה רשאית לצוות על תשלום פיצויים מתוך הכנסות המדינה.

211. (א) אלה דינם מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ובהחזקת טובין מוברחים אף תשלום פי שלושה מסכום מסי היבוא החלים על אותם טובין:

הברחה (תיקון מס' 20 תשס"ג-2003)

(1) המבריח טובין;

(2) המחזיק טובין מוברחים או טובין שייבואם אסור ולא הוכיח שיש לו הצדק כדי להחזיקם;

(3) מי שבהחזקתו או במרותו או בפיקוחו טובין שייצואם אותה שעה אסור או מוגבל או מוסדר והוא מתכוון להבריחם או יודע שיש כוונה להבריחם.

(א) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בנסיבות מחמירות, דינו – מאסר 5 שנים או קנס בסכום של פי ארבעה מהקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין ובהחזקת טובין מוברחים גם תשלום פי שלושה מסכום מסי היבוא החלים על אותם טובין.

(תיקון מס' 20 תשס"ג-2003)

(ב) קברניט או בעל כלי שיט או כלי הובלה המשתמש, או המניח בידועין להשתמש, בכלי שיט או בכלי הובלה שלו להברחת טובין, או להובלה שלא כדין של טובין מוברחים או מחולטים, דינו – הענשים שנקבעו בסעיף קטן (א).

(ג) נעברה העבירה הנזכרת בסעיף קטן (א)(3) במצב מלחמה שמדינת ישראל מעורבת בה, מותר להגדיל את העונש כדי מאסר שנתיים או קנס של 500 לירות.

212. (א) אלה דינם מאסר שנתיים או קנס 500 לירות או שני הענשים כאחד:

עבירות מכס אחרות

(1) המשתמט מתשלום מכס שיש לשלמו;

(2) המשיג הישבון שלא הגיע לו על פי דין;

(3) המכין, המעביר או המציג תעודה שהיא, כביכול, חשבון-מכר אמיתי ולמעשה איננו כזה;

(4) המגיש רשומון כוזב או לא נכון בפרט מסויים;

(5) המביא לישראל טופס או נייר אחר הנחזה כטופס שאפשר לכתוב תרפו ולהשתמש בו כחשבון-מכר של טובין הבאים מארצות חוץ, או המחזיק טופס או נייר כאמור ולא הוכיח שיש לו הצדק כדין להחזיקו;

(6) המוסר בהצהרה או בתעודה שהוגשו לפקיד-מכס אמרה שאינה נכונה או שאינה מדוייקת בפרט מסויים, או המגיש או המוסר לפקיד-מכס הצהרה או תעודה שיש בהם אמרה כזו;

(7) המוציא מרשותו טובין שנפטרו ממכס מחמת שיובאו בשביל צבא-הגנה לישראל, או בשביל מוסד או אדם הזכאים לייבא טובין אלה בלא מכס, ומעבירם לכל

(תיקון מס' 1 תשכ"א-1961)

חברה, פירמה או אדם שאינם זכאים לייבא אותם טובין בלי מכס, ולא הודיע תחילה למנהל על פרטי העברה זו;

(8) המשנה במרמה תעודה או מסמך או המזייף חותם, חתימת יד, ראשי תיבות או סימנים אחרים של פקיד-מכס, או שפקיד-מכס משתמש בהם, לאימות מסמך או שטר או להבטחת טובין או לכל מטרה אחרת בניהול עניינים הנוגעים לרשות-המכס;

(9) המטעה פקיד-מכס בפרט מסויים העלול לפגוע במילוי תפקידו;

(10) המטלטל טובין הנתונים לפיקוח רשות-המכס, המשנה אותם או הנוגע בהם, שלא על פי רשות;

(11) המסרב להשיב, או נמנע מהשיב, על שאלות, או המסרב להגיש, או נמנע מהגיש תעודות;

(12) המוכר טובין, או המציג אותם למכירה, או המחזיק אותם לשם מכירה או לשם מסחר באניה שבנמל, והטובין לא פורטו בתסקיר של האניה לפי סעיף 53;

(13) המוכר טובין, או המציע אותם למכירה, בתור טובין מוכרים או שייבואם אסור.

(ב) שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכויותיו של אדם הפועל מכוח רשיון שניתן לו בהתאם לסעיף 200.

213. כל קנס שהטיל בית משפט באישום מכס, או שהטיל המנהל לפי הוראות סעיף 231, יראוהו כקנס שהוטל במשפט פלילי ויהא ניתן לגיבוי בעיקולם ובמכירתם של מקרקעין או של מטלטלין.

214. כל העובר על הוראה מהוראות פקודה זו ולא נקבעה לה בפקודה עונש אחר, דינו – מאסר ששה חדשים או קנס 100 לירות או שני הענשים כאחד.

215. (א) העושה אחד המעשים המנויים להלן בטובין שייבואם אסור או מוגבל או מוסדר וסעיף זה חל עליהם, אשם בעבירה על פקודה זו:

(1) המחזיק טובין כאמור באניה ולא הוכיח שיש לו לכך הצדק סביר;

(2) המבריח, או המנסה להבריח, לישראל טובין כאמור;

(3) המחזיק טובין כאמור לאחר שהוברחו לישראל ולא הוכיח שיש לו לכך הצדק כדין;

(4) מסייע, מעודד, מייעץ, או המביא להברחת טובין כאמור לישראל, או שנמצא מעורב ביודעין בהברחה כאמור;

(5) הנמנע מגלות לפקיד-מכס, לפי דרישתו, ידיעה שיש לו, או שבכוחו להשיג, בנוגע להברחת טובין כאמור לישראל או לכוונת הברחה כזאת;

(6) המפרסם, המוכר, המציע למכירה, המפיץ או המעתיק פרסום שייבואו נאסר לפי סעיף 40(ב) או נסח מפרסום כזה.

(ב) סעיף זה יחול על כל טובין שייבואם אסור, מוגבל או מוסדר והממשלה הכריזה בצו שהסעיף יחול עליהם.

(ג) נעברה עבירה על סעיף זה במצב מלחמה שמדינת ישראל מעורבת בה, יגדל העונש למאסר שנתיים או לקנס 500 לירות.

216. (א) פרסום שייבואו נאסר לפי סעיף 40(ב), או נסח מפרסום כזה, שנשלח לאדם בלי ידיעתו, או בלי שהיה שותף בידיעה, או בתשובה להזמנה שהזמין לפני תחילת תקפו של האיסור על יבוא הפרסום, ימסור האדם את הפרסום או את הנסח לשוטר הממונה על תחנת המשטרה הקרובה ביותר, מיד, אם ידע את תכנו, או מיד לאחר שנודע לו תכנו, ואם הגיע הפרסום או הנסח להחזקתו לפני שניתן צו האוסר על ייבואו, ימסור אותם כאמור מיד לאחר שניתן תוקף לצו כזה; לא עשה האדם כן, אשם בעבירה על פקודה זו.

(ב) מי שמילא אחרי הוראות סעיף קטן (א) או שנתחייב על עבירה לפיו, אין לחייבו על ייבוא הפרסום או הנסח או על החזקתו.

217. הוטל עונש על מספר אנשים, שחבו בעונש ביחד ולחוד, יהא כל אחד מהם צפוי לכל

גיבוי קנס

עונש כללי

הוראות מיוחדות בענין טובין שייבואם אסור

חובה למסור למשטרה פרסום אסור

אחריות לעונש ביחד ולחוד

	העונש.	
218.	המסייע, המעודד, המייעץ או המביא לביצוע עבירה על פקודה זו, או המעורב בו על ידי מעשה או מחדל, בכל דרך שהיא, אם במישרין ואם בעקיפין, רואים אותו כאילו עבר אותה עבירה ויהא בר-עונשין בהתאם לכך.	מסייעים ומעודדים
219.	נסיון לעבור עבירה על פקודה זו, ייענש כאילו נעברה העבירה.	נסיון
220.	מקום שהעונש שנקבע בפקודה זו הוא פחות מפי שלושה מערך הטובין שנעברה בהם עבירה בצירוף פי שלושה מהמכס החל עליהם, יהיה הקנס המכסימלי פי שלושה מערך הטובין בצירוף פי שלושה מהמכס החל עליהם.	עונש פי שלושה מערך הטובין
221.	כל הענשים הם בנוסף על חילוט.	העונש – בנוסף על חילוט
222.	בכל אשום מכס או הליך בעניני מכס שהבסיס לחישוב העונש הוא ערך הטובין, יהא הערך שווים של מיטב הטובין מאותו סוג ששולם המכס עליהם, כפי שהיו נמכרים בתל-אביב-יפו בשעת ביצוע העבירה או בסמוך לה, ואפילו נתחייב העונש במקום אחר שבישראל.	ערך הטובין לענין עונש
223.	נתחייב אדם בדין על עבירה לפי פקודה זו שדינה עונש ממון אך לא מאסר של שנתיים או יותר, ונתגלה שאדם זה נתחייב בדין לפי אחד מדיני המכס תוך חמש השנים שקדמו לחיוב, רשאי בית המשפט להענישו, בין במקום עונש ממון ובין בנוסף עליו, במאסר שנתיים, עם מתן זכות להשתחרר מן המאסר בתשלום עונש הממון או בלי זכות כזו.	יהיה לנאשם חיוב קודם מותר לאסרו
פרק ארבעה עשר: אישומי מכס		
224.	אישומים על עבירות לפי פקודה זו, וכל הליך לשם גיבוי מכס או ענשים, או לשם החרמה או חילוט של כלי שיט, כלי הובלה או טובין נקראים להלן "אישומי מכס".	הגדרה
225.	(א) אישומי מכס ניתנים להגשה בשם היועץ המשפטי של הממשלה או בשם המנהל, בצורת תובענה, כתב אישום או הליך מתאים אחר, בבית המשפט שיש לו שיפוט באותו ענין. (ב) זכות הערעור תהיה לפי התקנות בדבר ערעורים במשפטים פליליים.	כיצד מגישים אישום
226.	(ג) היתה ההחלטה שמערערים עליה מתייחסת למכס או לקנס שניתן להטיל על כלי שיט, כלי הובלה או טובין, חייב המערער להפקיד בבית המשפט, עד לביורור הערעור, את הסכום שיש לשלמו לפי ההחלטה; אלא שאם היה הסכום עולה על 500 לירות, יכול בית המשפט המוסמך לדרון בערעור להרשות את הגשת הערעור בהפקדת סכום קטן מהסכום המשתלם לפי ההחלטה.	התיישנות באישומי מכס
227.	עד מטעם היועץ המשפטי לממשלה או מטעם המנהל באישום מכס, אין כופים אותו לגלות את העובדה שקיבל ידיעה או את טיבה של הידיעה או את שמו של מוסר הידיעה, ופקיד-מכס המעיד אין כופים אותו להמציא תסקירים שהכין או שקיבל בסוד בתוקף תפקידו הרשמי או שיש בהם ידיעות סודיות.	חסינות לעדים
228.	הגשת "רשומות" שיש בו צו או תקנה הנחזים כנתונים על פי פקודה זו, או הגשת מסמך שאושר על ידי גובה המכס כהעתק או כנסח נכון של צו או תקנה שניתנו על פי פקודה זו, תהא ראייה לכאורה שהצו או התקנה ניתנו ושהם בני-תוקף.	הוכחת תקנות וכו'
229.	נתעוררה שאלה באישום מכס, או בהליך לפי סעיף 192 להחזרת אניה, כלי הובלה או טובין שנחפסו על ידי פקיד-מכס, אם המכס על טובין שולם או לא, או אם טובין יובאו לישראל, או יוצאו ממנה, או הובלו לאורך החוף, או נפרקו או הוטענו, כדין, חובת הראיה שהמכס שולם או שהעשיה בטובין היתה כדין, תחול באישום מכס על הנאשם ובהליך כאמור על התובע.	חובת הראיה
230.	מקום שעשיית העבירה גוררת אחריה חילוט אניה, כלי הובלה או טובין, ההרשעה על עבירה זו או פסק הדין או ההחלטה של בית המשפט לגבות כל חלק של קנס הכרוך בעשיית אותה עבירה, יפעלו כהחרמת האניה, כלי הובלה או הטובין שבהם נעברה העבירה.	כוחה של הרשעה ככוחה של החרמה
פרק חמישה עשר: הוראות שונות		
231.	(א) עבירה או כל מעשה שנעשו, או שיש חשד שנעשו, בידי אדם נגד הוראות פקודה זו,	סמכות לכפר על עבירות

המנהל וכל פקיד-מכס אחר שהממשלה הסמיכה אותו לכך בצו, רשאי לכפר עליהם על ידי שיקבל מאותו אדם תשלום כסף שלא יעלה על עונש הממון המכסימלי שהוא עשוי להתחייב בו על פי פקודה זו בשל אותה עבירה או בשל אותו מעשה.

(ב) היו כלי שיט, כלי הובלה או טובין או דברים אחרים צפויים לחילוט על פי פקודה זו בשל עבירה או מעשה שנעשו בהם, וכופר על העבירה או על המעשה כאמור, המנהל או פקיד-המכס המוסמך רשאים לחלטם.

(ג) שולם הכופר האמור למנהל או לפקיד-המכס המוסמך, אין לנקוט עוד כל הליך בנוגע לאותה עבירה או לאותו מעשה כנגד האדם שכופר לו, ואם הוא במשמורת יש לשחרר אותו.

231א. הוראות סעיפים 102, 100, 103, 106, 108, 135 ו-142 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, לענין מכס על פי פקודה זו.

תחולת הוראות מחוק מע"מ (תיקון מס' 11) תשמ"ו-1986 (תיקון מס' 12) תשנ"ה-1995 (תיקון מס' 19) תשס"ב-2002 (תיקון מס' 20) תשס"ג-2003 (תיקון מס' 22) תשס"ו-2006 (תיקון מס' 24) תשע"ד-2014

231א1. (א) פקודת המסים (גביה), תחול על גביית מס ואגרה המוטלים לפי פקודה זו, וכל סכום המוטל לפי סעיפים 83, 84, 203 (ב), 203א (ב) ו-231ג, וניתן גם לגבותם בדרך של תובענה אזרחית.

דרכי גביה (תיקון מס' 22) תשס"ו-2006 (תיקון מס' 24) תשע"ד-2014

(ב) הוראות סעיפים 102 (ב) ו-102ב לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, יחולו על גבייה כאמור בסעיף קטן (א), בשינויים המחוייבים.

(תיקון מס' 24) תשע"ד-2014 (תיקון מס' 25) תשע"ד-2014

231ב. (בוטל).

(תיקון מס' 10) תשמ"ו-1985

231ג. (א) יובאו טובין באריזה בדואר ונתקיימו בהם, לדעת המנהל, התנאים שבסעיפים 39 (ב) או 204 (9), רשאי המנהל לקבל מהנמען, בהסכמתו, בנוסף למכס החל על הטובין – כפל המכס, אך לא יותר מ-1,000 שקלים חדשים, במקום לחלטם.

קנס מינהלי לענין טובין שיובאו בדואר (תיקון מס' 5) תשל"ב-1971 (תיקון מס' 11) תשמ"ו-1986 (תיקון מס' 22) תשס"ו-2006

(ב) (בוטל).

(ג) שילם אדם כפל מכס כאמור בסעיף זה, יחולו הוראות סעיף 231 (ג) כאילו שולם כופר ולא יראו בכך הרשעה לשום דבר וענין.

232. שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל דבר שפקודה זו מחייבת או מתירה לקבוע ובכל הנוגע לביצוע פקודה זו או לניהול כל ענין הנוגע לרשות המכס, ובמיוחד תקנות הקובעות:

תקנות (תיקון מס' 21) תשס"ד-2004

- (1) התנאים שלפיהם מותר מעבר טובין דרך ישראל;
- (2) האגרות שיש לשלם בעד בדיקת טובין, רשיון, תעודה או טופס שהוצאו על פי פקודה זו ובדרך כלל;
- (3) ההיטל שיש להטיל בעד החסנת טובין במקום שהוא בפיקוח רשות-המכס;
- (4) התנאים שלפיהם אפשר להביא לישראל או להוציא ממנה טובין שיש עליהם הסכם עם ממשלת ארץ אחרת;
- (5) השיטה שלפיה יש להרשות כניסה זמנית של טובין ללא תשלום מכס;
- (6) הפרס שיש ליתן למי שמוסר ידיעה על עבירות מכס או למי שתופס טובין מוברחים;
- (7) השיעורים המכסימליים שמותר להטיל בעד סבלות של טובין במקום שהוא בפיקוח רשות-המכס.

(תיקון מס' 21) תשס"ד-2004

233. אדם שבירדו הפיקוד על אניה שבשליחות מדינת ישראל או בשליחות מדינה זרה ויש באניה

אניות שבשליחות חייבות בתסקיר

טובין שהוטענו בחוץ לארץ ואינם צידת האניה, חייב לפי דרישת המנהל או פקיד-מכס שהוסמך על ידיו –

- (1) למסור בכתב מיפרט של כמות הטובין האלה, סימניהם ומספריהם, שמות שוגריהם ונשגריהם והצהרה על אמיתות הדברים;
- (2) להשיב על שאלות ביחס לטובין אלה.

234. אניות שבשליחות מדינת ישראל או בשליחות מדינה זרה ויש בהן טובין שהוטענו בחוץ לארץ ואינם צידת האניה, רשאי פקיד-מכס שהוסמך לכך במיוחד לעלות אליה ולחפש בה כמו בכל אניה אחרת, ורשאי להביא את הטובין אל החוף ולהניח אותם במחסן מכס.

סמכות לחפש באניות שבשליחות

235. פקיד-מכס או אדם אחר העוצר אדם הצפוי למעצר לפי כל דין מדיני המכס והעצור הורשע בדין, רשאית הממשלה להעניק לעוצר פרס שייראה לה, ובלבד שלא יעלה על 25 לירות בעד כל אדם שנעצר כך.

פרס בעד עצירת מבריחים

236. (בוטל).

(תיקון מס' 20 תשס"ג-2003)

237. מקום שנתפס דבר או שחל או הוטל קנס או עונש אחר, רשאית הממשלה להורות על החזרת התפוס, בין שכבר הוחרם ובין אם לאו, או לוותר על הליכים או להמתיק את הקנס או את העונש או למחול עליו.

מותר להחזיר את התפוס ולהמתיק ענישה

238. כל מחסן שהיה לו רשיון ביום תחילתה של פקודה זו עקב הסכם שריר עם מדינת ישראל, וכל מחסן שנוסד וקיבל רשיון לאחר תחילתה של פקודה זו עקב הסכם כאמור, יראוהו רשוי לפי פקודה זו לכל תקופת אותו רשיון ויהא חייב בתשלום אגרה בהתאם לתנאים שבהסכם כאמור.

מחסנים קיימים לפי הסכם

239. המנהל רשאי, בצו, לקבוע צורתם של שטרי התחייבות, תעודות וכתבים הדרושים לביצוע פקודה זו, ורשאי לעשות בטפסים אלה שינויים והוספות.

המנהל רשאי לקבוע טפסים

239א. בהליכים שסעיף 229 לא חל עליהם, הטוען ששילם את המכס המגיע או שהגיש רשיון כדין או שהותרו טובין כדין, עליו הראיה.

חובת הראיה (תיקון מס' 12 תשנ"ה-1995)

239ב. (א) רשיון, תעודה וכל מסמך המוצאים על פי חוק זה, ששמו או תוארו של המוציא מצוינים בהם, אינם טעונים חתימת ידו.

פטור מחתימה (תיקון מס' 12 תשנ"ה-1995)

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע סוגי רשיונים, תעודות ומסמכים אשר סעיף קטן (א) לא יחול עליהם.

240. (א) היה טופס שנקבע מכיל, בדרך הערה או בדרך אחרת, הוראה ברורה או רימוז בדבר דרישותיה של רשות-המכס בנוגע לאחד הענינים האמורים להלן, יש לראות אותן דרישות כאילו נקבעו, ואלה הענינים:

דרישות בנוגע לטפסים

(1) צבע הטופס או מידתו;

(2) מספר ההעתקים של התעודות שיש להגיש;

(3) טיבן או צורתן של ידיעות שיש להמציא לרשות-המכס;

(4) פעולה שהנוגע בדבר או מורשהו חייב לעשות בעסקה שבה משמשת התעודה;

(5) קבלות שפקידי אניה, פקידי רכבת או בני אדם אחרים צריכים לחתום עליהן לשם הוכחה שהטובין המתוארים בטופס נתקבלו להובלה או למטרה אחרת.

(ב) המנהל רשאי לדרוש העתקים מטופס שנקבע, בנוסף על מספר ההעתקים הנקוב בטופס.

(ג) נקבעו טפסים שהם שונים מן הטפסים הקיימים, רשאי המנהל להתיר לזמן שייראה לו את המשך השימוש בטפסים הקיימים.

241. מכירת טובין על ידי רשות-המכס תיעשה לפי התנאים שנקבעו, ובדמי המכס יש לעשות בדרך שנקבעה.

מכירת טובין

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)